

Українське Православне Слово Ukrainian Orthodox Word

Офіційне видання Української Православної Церкви в США
The Official Publication of the Ukrainian Orthodox Church of the USA

Рік LIX Чис. XI, листопад, 2009

Vol. LIX Issue XI, November, 2009

www.uocofusa.org

Ukrainian Orthodox Word
Українське Православне Слово

His Beatitude Constantine, Metropolitan
His Eminence Archbishop Antony,
Consistory President
His Grace Bishop Daniel

Founded in Ukrainian
as "Українське Православне Слово" in 1950

Founded in English
as "Ukrainian Orthodox Word" in 1952

Editor in Chief
His Grace Bishop DANIEL
Assistant Editor
Dobrodijka Barbara Kristof

Editorial Office:
UOW
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880
Tel.: (732) 356-0090 #16
Fax: (732) 356-5556
E-mail: FatherVZ@aol.com

The Ukrainian Orthodox Word is published
ten times annually on a monthly basis
(except for the May/June and July/August issues)
by the Office of Public Relations
of the Ukrainian Orthodox Church of the USA.

Subscription price:
\$30.00 per year; \$35.00 foreign countries;
\$2.50 per single issue; \$3.00 per back copy.
Subscriptions are renewable each January.
Midyear subscriptions are prorated.

*All articles submitted for publication,
typed no longer than two pages double spaced,
should be mailed to the UOW on a floppy disk or
e-mailed as an attachment to the Editor-in-Chief.
Photos become the property of the UOW and are
not returned. Comments, opinions and articles are
welcome but must include the author's full name
and address. Articles are published at the discretion
of the Editorial Staff, which reserves the right to
edit, and may not necessarily reflect the views of the
Editorial Board and/or the UOC of USA.
The deadline for each issue is the 1st of the month
prior to the publication date.*

POSTMASTER please send address changes to:
Ukrainian Orthodox Word
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

ЯК ПРИВЧАТИ ДІТЕЙ ДО ПРАВОСЛАВНОЇ МОЛИТВИ?

В багатьох із наших парафій поняття "діти приймають активну участь в молитві" часто обмежене. Воно означає проповідь для дітей час від часу або недільну школу під час Служби Божої в неділю, бо батьки не бажають затримуватись на півгодини довше після відправи. На жаль, і одно і друге стають для дорослих більш-менш формальністю, а не духовною освітою чи прославлянням Бога для дітей. Як нам запланувати і виконувати Богослуження так, щоб вони давали духовну поживу всім членам парафіяльної родини? Як нам постачати і дітям, і дорослим засоби для зустрічі з тим, що святе?

Перш за все, у спробі зацікавлення дітей треба розуміти, як людина вивчає і засвоює нові поняття у різних стадіях свого розвитку. Малі діти, доки ще не вміють розмовляти, засвоюють інформації і дають себе розуміти – своїм чуттям. Коли вони підростають, мова стає більше і більше основою їх навчання. У дорослих мова звичайно є головним способом до набуття інформації, хоча ми ніколи не перестаємо вчитися нашим чуттям.

Діти мають нахил до звички, вони звикають до певних речей, котрі трапляються в їхньому житті. Заведення звички щоденних молитов перед сном або читання котроїсь улюбленої історії з Біблії вносять у життя дитини почуття безпеки і порядку. Коли таке щоденно повторюється, воно стає багатозначним і додає дитині розуміння і зрілості. Людська потреба традицій може зробити літургійні відправи захоплюючим і доречним способом моління не лише для дітей, але і для їхніх батьків.

Перехреститися та вклонити голову – це лише дві традиційні дії, що можуть стати багатозначними для дітей. Діти пізнають їх значення, повторюючи їх під час літургійної відправи. Вони часто знаходять зміст у такій поведінці ще перед тим, як вона пов'язується зі словами. Божественна Літургія набирає значення для дітей, бо в ній поєднуються кольори і дії. Якщо ми бажаємо справді втягнути дітей у Богослужіння, нам треба пильнувати, щоб ритуальні дії виконувались з такою ж увагою, як і возгласи. Дітям стане зрозумілою т. зв. "тілесна мова", себто те, що священник, диякон і вірні під час Богослужіння роблять, далеко швидше, ніж промовлені слова. Властиво, вони вживатимуть ці дії для того, щоб зрозуміти слова, які їх супроводжують. Звичайно, треба заохочувати як

(Закінчення на ст. 30)

(On the cover - Holy Archangel Michael Ukrainian Orthodox Church, Hammond, IN.

На обкладинці - церква св. архистратига Михаїла, Гамонд, ІН)

ПОСТІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ ЎКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ ЄПИСКОПІВ ПОЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ

*Преподобним отцям, всечесному монашеству, Божому
люду Української Православної Церкви в Україні і
поза нею:*

Голодомор в Україні 1932-33 рр.

Дорогі Брати і Сестри!

Кожного року восени, ми українці на Батьківщині і в Діаспорі збираємося, щоб разом вшанувати пам'ять тих братів і сестер, що були замучені голодом в 1932-33 рр.

Цього року минає 76 літ від тієї страшної трагедії, яку пережив наш нарід, і ми, тут в Діаспорі вшановуємо їхню пам'ять. З цієї нагоди ми зустрічаємо в нашій пресі дуже багато статей, які свідчать про те страхіття. То свідчать ті, що самі пухли й голодували, ті, що бачили як наш люд вмирав, вони бачили вимерлі цілі села, які позаростали бур'янами, бачили мертвих по полях, по дорогах, в містах на вулицях, вони бачили як тих мертвих збирали на вози й везли, щоб поховати в спільній могилі, вони бачили як старий чоловік ходив по селі і збирав у мішок мертвих немовлят і носив на цвинтар, щоб похоронити.

Вмирили старі, вмирили молоді, чоловіки й жінки, вмирили діти й немовлята. Одна четвертина всього українського населення вимерла з голоду. Тут ми питаємо себе, чому українське населення мусліло помирати такою страшною смертю? Чи українська земля не могла прогледувати того хлібороба, що своїм потом зрошував її, що своєю кров'ю захищав її? Так, могла.

Сам Сталін сказав в січні 1933 року, що на Україні в 1932 році був великий урожай, то значить, що було хліба й до хліба, то коли так, то чому ж виник голод? Тому, що цей голод був потрібний комуні, це була фаза боротьби з українською інтелігенцією, з українськими робітниками, з селянами-хліборобами, з тими, що держались своєї святої Православної Церкви, з тими, що захищали свою українську мову й хотіли бути господарями у своїй хаті.

*Церква-пам'ятник св. Андрія
Первозванного в духовному осередку УПЦ
в США (Саут Бавнд Брук, Н. Дж.),
зведена в пам'ять жертв штучно-
створеного Голодомору в Україні
1932-1933 років.*

*St. Andrew Memorial Church at the
Metropolia center of our UOC of the USA
(South Bound Brook, NJ). The church is a
monument for the victims of the Genocidal
Famine in Ukraine of 1932-1933.*

За наказом червоного окупанта, посунули на Україну тисячі НКВД, міліції, комсомольців та своїх перекінчиків, які ходили по селах і забирали останнє зеренце, не лише з комор, але і з горщика, що господині пробували заховати від їхнього ока.

Залишили були населення, головно по селах, без жодної їжі. Люди почали голодувати, пухнути й умирати. В багатьох селах від 50 до 75 процент населення вимерло, а решта хто ще мав сили, розійшлися по Советському Союзу, шукаючи куска хліба, або пішли до колгоспу, щоб врятуватися від страшної голодної смерті. Більшовики знали, що світ буде їх осуджувати за цей злочин проти України, тому в 1933 році було заборонено закордонним кореспондентам відвідувати Україну.

Але весь світ дізнався про те страхіття, що панувало на Україні, і часописи у вільному світі почали про це писати. Тоді газета «Правда» напала на австрійський часопис «Райхспост» за те, що цей часопис писав про голод на Україні. Вільний світ zareагував — перше Українські Церкви на еміграції, Ліга Націй, Конгрес Європейських меншостей. Але всі протести, всі збірки, не мали успіху, бо окупанти твердили, що ніякого голоду на Україні немає і ніякої допомоги для України не потрібно.

Від того часу минуло 76 років. Україна не загинула, як цього бажали вороги, вона продовжує свою боротьбу й вірить у свою перемогу!

Ми збираємось кожної осені, щоб разом помолитися за спокій душ замучених голодом, щоб Господь оселив їх там, де праведники спочивають,

(Закінчення на ст. 5)

Пам'ятник жертвам штучно-створеного Голодомору в Україні 1932-1933 років. (Київ, Україна)

Monument for the victims of the Genocidal Famine in Ukraine of 1932-1933. (Kyiv, Ukraine)

Dear Brothers and Sisters in our Lord,

During the autumn every year we Ukrainians in the homeland and in the Diaspora gather together to honor the memory of our brothers and sisters who were made to suffer through the Holodomor of 1932-33.

This year we mark 76 years since that terrible tragedy which was experienced by our nation, and we here in the Diaspora honor the memory of its victims. At this time we find many articles in our press which bear witness to this terrible act. We read about those who were swollen with hunger and starvation; those who witnessed the death of others; those who saw entire villages of the dead overgrown with weeds; those who saw the dead in the fields, on the highways, in towns on the streets; those who witnessed how corpses were loaded onto carts and taken to be buried in a common grave and of how an old man walked through the village gathering the bodies of dead babies in a sack to take them to the cemetery and give them burial.

The old, the young, men and women, children and babies — all died. One fourth of the entire Ukrainian population died from starvation. We ask ourselves: "Why was it necessary for the Ukrainian population to die such a horrific death? Could the Ukrainian land not feed the peasant, who by the sweat of his brow cultivated her, who by his own blood protected her?"

PERMANENT CONFERENCE OF UKRAINIAN ORTHODOX HIERARCHS BEYOND THE BORDERS OF UKRAINE

*To the Venerable Clergy, Monastics and Faithful
of the Ukrainian Orthodox Church Beyond
the Borders of Ukraine and to our Brothers and Sisters
of the Faith in Ukraine:*

Famine (Holodomor) in Ukraine 1932 - 1933

The answer is, of course, that yes, she could have.

Stalin himself in January of 1933 stated that there was a great harvest in Ukraine in 1932. In other words, there was bread, bread to spare. If this was so, how did a famine occur? It is because this famine was needed by the communists. It was a phase of the battle with the Ukrainian intelligentsia, with the Ukrainian workers, with the villagers and peasants, with those who supported their Holy Orthodox Church, with those who maintained their Ukrainian language and wished to be the master in their own home.

Following the orders of the red occupiers, thousands of NKVD (Soviet Secret Police) agents, members of the militia, members of the Communist Youth and other lackeys were set loose in Ukraine to go through the villages and take the last grains of wheat, not only from the silos and barns, but even from homes, where mothers had hidden some in hope of feeding their children.

The population, especially in the villages, was left with no food. People began to starve, swell up, and die. In many villages from 50 to 75 percent of the population died, and those who had the means to do so wandered throughout the Soviet Union seeking a piece of bread or joined a collective farm to save themselves from a terrible death by hunger. The Bolsheviks knew that the world would condemn them for this great crime against Ukraine, and so in 1933 foreign correspondents were forbidden to visit Ukraine. The whole world learned, however, of this terror which engulfed Ukraine and newspapers in the free world began to write about it. The Soviet newspaper "Pravda" attacked the Austrian newspaper "Reichspost", which

(Conclusion on p. 5)

(Conclusion on p. 4)

(Закінчення на ст. 3)

Famine (*Holodomor*) in Ukraine: 1932 - 1933

published articles about the famine. The free world reacted – first of all the Ukrainian churches in the Diaspora, the League of Nations, the Congress of European Minorities. Neither protests nor charitable collections had any success, for the occupiers swore that there was no famine in Ukraine and therefore Ukraine needed no help.

Seventy-six years have passed! Ukraine was not destroyed as her enemies had hoped, but continues to struggle to this today and believes in her ultimate victory!

We gather every autumn to pray together for the repose of the souls of those who perished by starvation – that the Lord has granted them a place where the righteous dwell, and that He will give us the strength to continue the fight and not become discouraged, but to proceed with firm steps to victory, in building a strong and firm Ukrainian state.

“Yes Lord, help us in this great task, that our people, already living eighteen years in freedom, might continue to pray in their native Church and in their native language and that our enemies would never again have the opportunity to commit genocide against our people as they did in 1932/33. Help us, O God, to build a strong Ukraine in order that we would have, in the words of Taras Shevchenko, ‘in our own house – our own truth, and strength, and freedom!’ May the memory of our fathers, mothers, brothers and sisters who perished in this horrible evil be eternal.”

†CONSTANTINE

Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church in the USA and in Diaspora

†JOHN

Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

†ANTONY

Archbishop of the Ukrainian Orthodox Church of the USA

†IOAN

Archbishop of the Ukrainian Orthodox Church in Diaspora

†YURIJ

Archbishop of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

†JEREMIAH

Archbishop of the South American Eparchy of the Ukrainian Orthodox Church

†ILARION

Bishop of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

†ANDRIY

Bishop of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

†DANIEL

Bishop of the Ukrainian Orthodox Church in the USA

Місійна група молоді УПЦ в США перед пам'ятником жертвам Голодомору в Києві.

The College Student Orphanage Mission Team at the monument for the victims of the Genocidal Famine in Ukraine of 1932-1933.

Голодомор в Україні: 1932-33

а нам, щоб подав сили встояти в боротьбі, щоб не заломитися, а йти твердим кроком аж до перемоги, до утвердження сильної і міцної Української держави.

“Так, Господи, допоможи нам в цьому великому ділі, щоб наш народ ставши 18 років тому вільним, і надалі міг молитися у своїй рідній Церкві, своєю рідною мовою і щоб наші вороги не мали більше можливості мордувати наш народ, так як вони це зробили в 1932-33 рр. Допоможи нам, Боже, збудувати міцну Україну і щоб була в нас, за словами Тараса Шевченка: ‘в своїй хаті – своя правда і сила, і воля!’ А пам'ять тим нашим батькам, матерям, братам і сестрам, які загинули від цього страшного лиха, нехай буде вічною.”

†КОНСТАНТИН

Митрополит Української Православної Церкви в США і діаспорі

†ІВАН

Митрополит Української Православної Церкви в Канаді

†АНТОНІЙ

Архієпископ Української Православної Церкви в США

†ІОАН

Архієпископ Української Православної Церкви в діаспорі

†ЮРІЙ

Архієпископ Української Православної Церкви в Канаді

†ЄРЕМІЯ

Архієпископ Південно-Американської Єпархії Української Православної Церкви

†ІЛАРІОН

Єпископ Української Православної Церкви в Канаді

†АНДРІЙ

Єпископ Української Православної Церкви в Канаді

†ДАНИІЛ

Єпископ Української Православної Церкви в США

ЗАВЕРШАЛЬНА ПОСТАТЬ МОГИЛЯНСЬКОЇ ДОБИ До 300-річчя упокоєння святителя ДИМИТРІЯ ТУПТАЛА

Упокоєння свт. Димитрія Туптала 28 жовтня (ст. ст.) 1709 р. належить до знакових подій не лише в історії християнської святости, але й у драматичному досвіді розвитку української культури, міжнародний авторитет якої досягнув вершини в славні могилянські часи. Бо, хоча народився майбутній святий уже 1651 р., після смерті свт. Петра Могили, атмосфера православної Реформи, культура синтезу східної патристики й томістичного богослов'я, візантійського ісихазму й іспанської містики позначилися на всій духовній спадщині свт. Димитрія.

Щоправда, західні університетські студії, що завершували інтелектуальний вишкіл попередників Данила Туптала, вже виявилися для нього недосяжні. Та й *alma mater*, Київо-Могилянська академія, переживала під час навчання Туптала (1662-1665) чи не найважчі часи: починалася трагедія Руїни, і прикордонний Київ виявився центральною точкою протистояння Речі Посполитої та Москви в боротьбі за поділ українських земель. Систематичне навчання було перерване рано й здобуття освіти надалі доводилося здійснювати самотужки, сполучаючи наукові студії з монашою формацією. Чернечі обіти Данило Туптало склав 1668 р. в тому самому Кирилівському монастирі, титарем якого помер його батько, колишній козацький сотник Сава. Цей давній столичний монастир стане згодом одним із центрів полеміки про час пресуцествлення Святих Дарів – полеміки, в якій найбільш різко зіштовхнулися концепції київських та московських богословів. Ігуменові Кирилівського монастиря Інокентієві Манастирському належить найбільш повний виклад київської позиції, засудженої Московським собором 1690 р., вміщений у книзі про пресуцествлення Святих Дарів (1689). Характерно, що згодом братія Кирилівського монастиря запрошуватиме свт. Димитрія за ігумена.

Семирічне перебування в Кирилівському монастирі стало для свт. Димитрія доброю компенсацією

браку філософських і богословських студій. В усякому разі, до священничої хіротонії 24-річний ієродиякон приходить вже настільки зрілим проповідником, що один із найосвіченіших українських архиєреїв тієї епохи, архиєпископ Лазар Баранович, відразу ж після висвячення Димитрія 1675 р. запрошує його до свого собору в Чернігові на посаду катедрального казнодія. Виїзд із Києва розпочинає дев'ятирічну мандрівку монастирями Сіверщини та Литви. Місцями його перебування були Чернігів, Вільно, Слуцьк, нарешті, гетьманська столиця – Батурин. За рекомендацією гетьмана свт. Димитрій підноситься в сан ігумена (1681), а його святий, архиєпископ Лазар Баранович, провіщає: «Димитрій хай дістане митру», тобто стане архиєреєм.

Саме тоді (1684) й надходить запрошення від нового архимандрита Київо-Печерської лаври, майбутнього митрополита Варлаама Ясинського: прибути до монастиря для праці над упорядкуванням повної збірки житій святих. І молодий ігумен кидає щойно розпочату церковну кар'єру задля скромної праці письменника-агіографа. Так він долучається до величного проекту самого свт. Петра Могили: здійснити друковане видання церковнослов'янського перекладу житій святих, упорядкованих відповідно до церковного календаря. Відомо, що митрополит Петро Могила, мріючи про таке видання, розшукував авторитетні грецькі тексти, здатні бути взірцем для перекладу. Ідея перекладу грецької збірки не здійснилася з різних причин. Але тепер упорядники йдуть іншим шляхом. Вони використовують популярні латинські збірки: «*Legenda Aurea*» генуезького архиєпископа Якова Ворагінського (1275), активно видавану починаючи з 1470 р., перші випуски «*Acta Sanctorum*» єзуїта Іоана Боланда, що з'явилися 1643 р., а також найпопулярнішу в Речі Посполитій тих часів народну книгу – «*Zywoty swietych*» єзуїта Петра Скарги (1579). З вітчизняними текстами проблем не було: їх брали з рукописних текстів, а також із перших друкованих видань «Київо-Печерського патерика» (1661 та 1678).

Перехід Київської митрополії під юрисдикцію московського патріарха викликав, однак, посилення контролю над здавна підозрюваними в католицьких симпатіях українськими богословами. І для засвідчення ортодоксальності джерел своєї книги свт. Димитрій через лаврського архимандрита випишує з Москви фундаментальну збірку повних версій житій святих — «Великі Четьї Мінеї» митрополита Макарія. Офіційно його праця виглядала б для московських контролерів скороченням тамтешніх «Четьх Міней».

Та поява вже першого тому 1689 р. викликала сувору критику з півночі. Було наказано припинити працю й повернути московські фоліянти. Лише втручання нового гетьмана Івана Мазепи, спільна з ним поїздка до Москви та зустріч із патріархом Йоакимом дозволили відновити працю. Її вдалося завершити до 1705 р. Чотиритомний корпус житій святих став найпопулярнішою та найбільш авторитетною збіркою православних агіографічних текстів нового часу. Видавництво Валерія Шевчука та львівського вченого-медієвіста Дарини Сироїд вже здійснило протягом 2005-2008 рр. випуск половини томів сучасного українського перекладу цього історичного твору. Твору, який годилося б уважати НАЙПОПУЛЯРНИШИМ У СВІТІ ЛІТЕРАТУРНИМ ТЕКСТОМ УКРАЇНСЬКОГО АВТОРА.

Літературний талант у підвладній Москві Україні завжди був небезпечним для письменника. Безперечна популярність «Книг житій святих» привернула до автора увагу самого царя Петра I. Творець Російської імперії, використовуючи інтелектуальний потенціал України для Європеїзації Московського царства, водночас ПІДСТУПНО виводить цей потенціал поза простір вітчизняної культури. Димитрій Туптало 1701 р. з ініціативи царя стає відразу митрополитом — ...але митрополитом Сибірським і Тобольським. На щастя, вчасна хвороба врятувала святителя від цього почесного заслання. Та повернутися в Україну не вдалося: 1702 р. свт. Димитрій призначається митрополитом Ростова Великого.

Сім років тривало архиєпископське служіння святителя в російській глибинці — забобонній, ворожій до всього нового, незвичного. Розповідають, що відразу по прибутті до тамтешнього монастиря, Димитрій вказав місце в соборі Зачаття Божої Матері й промовив: «Се покой мой: зді вселюся во вік віка». Діставши звістку про крах визвольних змагань його вельможного опікуна Івана Мазепи, про Полтавську поразку, митрополит спочив уночі, клячучи в своїй кімнаті під час нічної молитви. Ховав його інший українець із не менш драматичною долею, митрополит Стефан Яворський, повторюючи в надгробному слові: «Свят Димитрій, свят!» А 21 вересня 1752 р., може, останній із гідних вихованців Київсько-Могилянської академії, що служили на російських катедрах, священномученик Арсеній Мацієвич відкрив нетлінні мощі спочилого митрополита Димитрія, з чого й розпочався процес його канонізації, завершений 22 квітня 1757 р. Житіє свт. Димитрія склав той-таки свщмч.

Арсеній, згодом позбавлений сану й ув'язнений за наказом Катерини II.

Твердий у православній вірі, свт. Димитрій являв собою характерний для могилянської доби тип українського пастиря й богослова, християнська свідомість якого позбавлена вузького конфесійного провінціалізму й ксенофобії. Він не тільки сміливо використовував джерела, сама згадка про які викликала шок у московських консерваторів. У своїй проповідницькій практиці, в драматургії й поезії святий розробляє сучасні йому риторичні прийоми, вводить жанрові форми канта, драми-містерії, розглядаючи їх як елементи загальнохристиянського пошуку, а не феномени чужої західної традиції. Його «П'ятичисленні молитви» стали цікавим сполученням візантійських молитовних форм і популярних у епоху Бароко медитативних елементів. Вони ще й нині провокують деяких радикалів від релігії звинуватити святителя у використанні католицьких методів молитви — досить переглянути дискусії в Інтернеті.

Упокоєння свт. Димитрія, знаменуючи перехід одного з найбільших українських подвижників віри у вічні оселі, визначає кінцеву віху домінування в нашій культурі діячів могилянської доби — особистостей, здатних долати вузько актуальні й локальні, провінційні межі завдяки широті християнського світогляду, універсалізму творчої вдачі, глибині усвідомлення пастирської місії Церкви. Завершується найплідніший час нашої культури, що простягнувся від свт. Петра Могили до гетьмана Івана Мазепи. Знаком входження в нові, імперські часи стане Феофан Прокопович, а разом з ним — тип пристосованця-малороса, несумісний із монументальною величчю митців сарматського бароко в Україні...

Гортаючи сторінками духовності...

Святитель Микола СЕРБСЬКИЙ

ОДКРОВЕННЯ ПРО НОВЕ ЖИТТЯ

Невже така праведна й милостива людина не розуміє глибинного значення цих слів? Думаю, що ти розумієш їх, тільки шукаєш підтвердження. Праведним і милостивим Господь Сам відкриває таємниці Свої. Якби ти був єдиним ковалем у Єрусалимі, коли євреї розпинали Господа, нікому було б викувати для них цвяхи.

“Не думайте, що Я прийшов принести мир на землю; не мир прийшов Я принести, а меч.” Так сказав Господь. Читай це так: «Не для того Я прийшов, щоб помирити істину й неправду, мудрість і дурість, добро й зло, правду й насильство, моральність і аморальність, цнотливість і розпусту, Бога й мамону; ні, Я приніс меч, щоб відітнути й відокремити одне від іншого, щоб не було змішання».

Чим же відітнеш, Господи? Мечем істини. Або мечем слова Божого, тому що це одне. Апостол Павло радить нам: візьміть меч духовний, котрий є Слово Боже. Святий Йоан Богослов в Одкровенні бачив Сина Чоловічого, який сидів посередині сімох світильників, а з вуст Його виходив гострий по обидва боки меч». Меч, який виходить із вуст, не що інше, як слово Боже, слово істини! Цей меч і приніс Ісус Христос на землю, приніс заради спасіння світу, але не заради миру добра зі злом. І нині, і прісно, і повік.

Тому в наших храмах вранці і ввечері возносяться молитви про мир на землі. Чому молитви? Тому, що ми, православні, віримо, що мир на землі - дар Божий, так само як і «благоухання», достаток плодів, і дощ, і здоров'я, і саме життя. Тому ми молимося Подателю всіх благих дарів, щоб дарував мир на землі.

Ви самі розумієте, що дари ці наслідком чеснот, а не людської винахідливості. Знаєте, як Ангели Божі у своїй пісні над Віфлеємською печерою колись славили Бога, а потім мир на землі: слава у вишніх Богу, і на землі мир, у людях благовоління! Той, хто від самого початку з вірою й молитвою не славить Всевишнього свого Творця, чи може мати мир у душі, чи може він дати світові те, чого сам не має? Згадайте далі слово апостола Павла: Він - мир наш. Що ще казати? Ви знаєте, що все Євангеліє Христове по суті свій є єдиною на світі наукою про мир.

Нам відомою, що цього року зійде й дасть урожай пшениця, посіяна торік. Так і все наше зло, посіяне торік, зійде і принесе плід, якщо ми не викоринимо зле насіння і на його місці не посіємо добре.

Соборна молитва ніколи не залишалася без добрих плодів, особливо коли молитва була покаятною

і виражала відданість волі Божій.

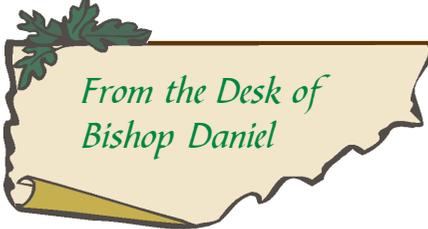
Народ знає духовну користь хресних ходів і тому так любить їх. Якби вони безліч разів не пролили дощ на висохлі ниви, не притупили косу смерти під час епідемії, не повернули мир під час смут, хіба народ любив би так хресні ходи й хіба носив би так ревно хрести по містах і селах?

У мусульман нема хресних походів. Якось у період турецького ярма в якомусь македонському місті відбулася певна незабутня подія. Була страшна посуха. Турки попросили християн пройти хресним ходом, і народ на чолі з владикою й духівництвом рушив хресним ходом до джерел за межами міста. В одній процесії йшли мусульмани, а в іншій - християни. Молитви ще не були прочитані до кінця, коли небо затяглося хмарами й линула така злива, що ті, хто молився, вмить розбіглися по домівках. Від Господа мир тобі й благословення.

Дивіться, адже Головним одкровенням Христа було одкровення про нове життя, новий світ, про нове Царство - зовсім нове для людей. Для людини це одкровення стало найбільшим і найрадіснішим зі всіх одкровень. Зневажити ним однаково що зневажити Самого Христа і спасіння. А прийняти - значить прийняти істину про Бога як про небесного Отця, про Ангелів як про небесних жителів, про всевидючий Промисел Божий, про Страшний Суд, про життя після тілесної смерті, про радісний смисл нашого тілесного життя на землі. Всі ці істини відкрив нам Господь і свідчив про них Собою, Своїми словами й ділами, добровільною смертю за нас, воскресінням і вознесенням. Я йду, щоб приготувати вам місце. І коли піду й приготую вам місце, прийду знову й візьму вас до Себе, щоб і ви були там, де Я (Ін. 14: 2). Не в гробі ж Він іде приготувати нам місце! Воістину невітшим було б готувати місце у вічній смерті! Ні, Він іде в інший світ і в інше життя, за гробом й вище гробу.

Про існування іншого життя й іншого світу свідчили й багато святих. «Хто повернувся відтіля, щоб нам свідчити?» - запитаєте Ви, повторюючи питання тих, у кого нема віри. Якби не Ваша скорбота, я б м'яко докорив Вам. Скажіть мені: хто зі святих, чиї імена ми бачимо у святцях, не сповістив про себе? Чи Ви не знаєте, що Церква не зараховує до святих нікого, хто тим або іншим способом не явив себе з того світу?

А віра - головна рушійна сила ваших душ, головна сила слова, головне світло розуму й головний двигун усякого вашого діяння заради спасіння.

*From the Desk of
Bishop Daniel*

How Can We Involve Children in Orthodox Worship?

“Children at Worship” seems to have a narrow meaning in many of our parish communities. Often, it means little more than the periodic children’s sermon or Sunday Schools that are scheduled during the Divine Liturgy on Sunday because parents will not stay an extra half hour in church. Unfortunately, sometimes both become a mere formality for adults than the spiritual edification of children or the praise of God. How can we plan and practice worship so that it feeds ALL the Orthodox faithful in a parish family? How can we do worship so effectively that both children and adults are provided a means to encounter the holy?

A first step in reaching children is to understand how human beings process and learn new information at various stages of development. Before they use language, young children use their senses to acquire information and infer meaning. As children grow older, language assumes a more central role in learning. As adults, language is usually the predominant way of acquiring information even though we never stop learning through our senses.

Children are creatures of habit. Repetition, whether it be a nighttime prayer routine or the reading of a favorite Bible story, provides order and security in children’s lives. Repeated routines enable them to bring meaning, understanding and maturity to their experiences. The need for ritual can make the liturgical services an engaging and relevant means of worship not only for children, but for their parents as well.

Making the sign of the cross and bowing the head are only two of many ritual actions in worship that can have meaning for children. Children learn the meaning of these actions by repeating them within the liturgical

service. Children do not need to assign words to actions before they can find meaning in them. Because it features color and action, the Divine Liturgy is full of meaning for children. If we would really engage children in worship, we might see to it that ritual actions are as well cared for and articulated as our words. Children will understand body language or actions of the serving priest, deacon and the community of the faithful much faster than they will understand the words that are spoken. They will, in turn, use these actions to discover the meaning of the words accompanying the action. We will want to encourage children, as well as adults, to participate in worship through bodily gestures by making the sign of the cross, facing and bowing before the cross and venerating icons as we participate in the life of the church. Even such simple changes in posture like kneeling and standing have meaning within the context of a liturgical service.

As we consider children at worship, we will want to determine how the physical environment can present powerful symbols from which they can learn the central tenets of the faith. For instance, the baptismal font, the ambo and the icon stand should be of significant size and centrally placed so that they immediately draw the eye. These focal “things” can speak clearly of the centrality of the Holy Mysteries of Baptism, Eucharist and Scripture. The colors used in the vesture of the temple that change with the seasons teach children that we live within the rhythm of the liturgical year. Procession banners can effectively convey meaning.

Children can provide effective worship leadership. Singing is often the most obvious way children can lead, but the singing should not be limited to a children’s choir. A Sunday

school class or children’s choir might be assigned to chant the antiphons, troparia and communion hymns. Children will remember a text they sing much longer than words they speak. Older elementary and middle school children are quite capable of reciting the Prayer before Communion (let the congregation repeat), or assisting a cantor in chanting the Alleluia verses.

Let children introduce new meaning to the worship of the congregation. Encourage and assist several children to be responsible for preparing the parish temple for Sunday services. Perhaps you could lift up the gift of the Holy Spirit for those who assist by having them serve as Readers.

Feast Day processions with the cross or the icons, with their emphasis on movement, offer an ideal opportunity for children to participate. Have the children venerate the icons together, light the offering candles, etc.

Marking the change of seasons can be done in ways other than changing altar vestments. Encourage children to be a part of a seasonal liturgical change. For example, at the Forgiveness Vespers, encourage children to be apart of the service. During Theophany, have children around the water-blessing font. Let the youth hold the Easter baskets or distribute blessed fruit for Transfiguration. The use of natural symbols in simple ways is very meaningful to children and adults alike. These are just a few examples. Use your imagination to develop many more.

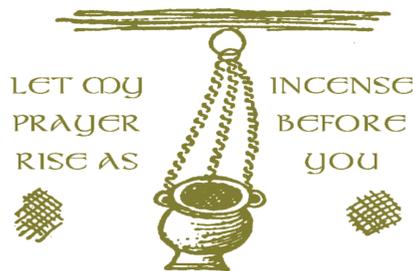
Yes, children will need adequate preparation - more than the average adult might need - but the end result will be capable worship leadership at their own level and a continual growth in participation and understanding of this communal event known as Orthodox worship, which so profoundly shapes our faith.

Tradition: Incense in the Orthodox Church . . . by V. Rev. Dennis Kristof

The burning of incense is an important part of every Orthodox Christian service. However, the use of incense did not originate with the Orthodox Church. It was used by the ancient Egyptians for burial rituals. All the other ancient civilizations used incense as a way to honor their particular deities. Among these were the ancient Israelites, and their use of incense in worship is well attested to in the Old Testament. There was always the concern of offering a sweet smelling aroma with a sacrifice to God.

The use of incense had many symbolic meanings. The most common is that it symbolizes the prayers of the faithful rising to the heavens as a pleasing offering to God. This is most easily seen in the psalm used at every vespers (evening) service of the Church: Let my prayer arise to You like incense, and let the lifting up of my hands be an evening sacrifice (Psalm 140:2). Another symbol is giving to God the best that one has, the first fruits, the noblest and best things of this earth. There is also a meaning of reconciliation with God through the offering of incense: And he (the sinner), shall put the incense on the fire before the Lord, and the smoke of the incense shall cover the mercy-seat over the tables of testimony, and he shall not die. (Lev. 16:13). There is also a sense with incense of the presence of God for manifestations of God are often described as being veiled in a cloud of smoke: Mt. Sinai was altogether wrapped in smoke, because God had descended upon it in fire; and the smoke went up as the smoke of a furnace, and the people were exceedingly amazed (Ex. 19:18). This is also seen in the divine visions of Isaiah and in the Revelation: And the lintel shook at the voice they uttered, and the house was filled with smoke (Is. 6:4), and another angel came and stood at the altar, holding a gold censer. He was given a great quantity of incense to offer along with the prayers of all the holy ones on the gold altar

that was before the throne. The smoke of the incense along with the prayers of the holy ones went up before God from the hand of the angel (Rv. 8:3-4).

Part of the furnishings of the Ark of the Covenant and later the Jewish Temple was the altar of incense. A pleasing aroma in the holy abode of God has always been perceived as a necessary element in drawing near to God and offering Him fitting worship to gain forgiveness for our sins. Zechariah, the father of St. John the Baptizer, as a priest of the Temple was offering incense when the Angel Gabriel appeared to him announcing that he and Elizabeth would conceive a son. The offering of incense was one of the most solemn parts of the daily worship and, owing to the large number of eligible priests, no priest could hope to perform the task more than once during his lifetime.

Interestingly, in spite of this legacy of offering incense, it appears that after the expulsion of the Christians from the synagogues, and the destruction of the Jewish Temple, early Christians did not use incense. In fact, the Church Fathers Tertullian and Athenagoras condemned its use on the basis that it using incense was something the pagans did, not Christians. However, by the Fourth Century, the use of incense to purify every offering sacrifice was attested to in the Apostolic Constitutions.

In the current practice of the Orthodox Church, incense is burned in a vessel called the incenser (or censer, *Kadylnitsa*). These vessels come in various shapes and sizes, but for the most part, the vessel has four

long chains attached to it which enables the priest and/or deacon to swing it freely in any desired direction. Oftentimes, three bells are attached to each of these chains making a total of 12 bells symbolic of the 12 Apostles who rang out the Word of His Truth throughout the whole world just as these bells ring out in the temple. Incensing is performed before anything that is held sacred or wish to sanctify in the Orthodox Church: The sanctuary, the Sacred Gifts, icons, holy table, cross, etc. This shows the homage we pay to these sacred objects and more importantly symbolizes our desire that our prayers ascend to heaven just as the sweet perfumed smoke of the incense rises towards the heavens.

The Prayer to Bless the Incense said by the priest at the beginning of the Divine Liturgy when preparing the gifts expresses this very clearly: Christ our God, we offer this incense to You as a sweet spiritual fragrance which You in accepting it on Your Most-Heavenly Altar, may return to us the grace of Your All-Holy Spirit. Our sacrifice of praise and peace at the Divine Liturgy is accompanied by incense. Recall that the Three Magi offered gifts of gold, frankincense, and myrrh. Both frankincense and myrrh are types of incense and are offered along with gold to the Christ Child.

When the censer is swung towards the faithful, it is called censuring. The faithful are censured for two reasons: Because they are images of God and are temples of the Holy Spirit, and it expresses that the prayers of all the faithful may be gathered up by God. We pray that the grace of our Lord Jesus Christ, the love of God the Father, and the Communion of the Holy Spirit may envelope us just as the fragrant incense clouds envelope us making our prayers a sweet and pleasing offering. The faithful should bow when incensed, though it also common to bless oneself when incensed.

New 2009-10 Academic Year Begins at St. Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary

With complete confidence and faith in Almighty God the Holy Trinity, Giver of All Good and Perfect Gifts, the St. Sophia Theological Seminary academic staff and students opened the seminary's thirty-fourth academic year on Tuesday, September 22, celebrating the Patronal Feast of the seminary, St. Sophia, the Holy

Wisdom of God and the feastday of the Holy and Righteous Ancestors of God Joachim and Anna. The actual Feast Day of the Holy Wisdom of God falls the day before along with the Holy Day of the Nativity of the Mother of God, but the Patronal Feast is celebrated in the seminary on the following day to allow local clergy and faithful to participate.

Archbishop Antony and Bishop Daniel began a new chapter of the seminary academic year celebrating Divine Liturgy in the Three Holy Hierarchs Seminary chapel. Twelve priests and deacons and dozens of faithful from parishes near and far gathered to pray with the hierarchs that the ensuing academic year will be a successful one for all the students enrolled at the seminary with each opening heart and soul to the guidance of the Holy Spirit in the example of the three educators/Fathers of the Church, the patrons of their seminary chapel, Sts. John Chrysostom, Basil the Great and Gregory the Theologian. There are currently four resident students enrolled at the seminary, who are joined on a monthly basis by

ten students enrolled in the seminary graduate study program. There are an additional seven students enrolled in the St. Stephen Diaconate course conducted by the Antiochian House of Studies program, who may eventually enroll in the Graduate Study of Resident programs. Our Church also has two additional resident students, one each enrolled in St. Tikhon Seminary in South Canaan, PA and Holy Cross Seminary in Boston, MA.

Bishop Daniel delivered a sermon calling upon the seminarians "to pray and study in the seminary sacred precincts entering into an intimate relationship with Christ, the Only-begotten Son of God. This relationship produces spiritual maturity and gives produces that, which the

Orthodox Christian world in general and the Ukrainian Orthodox Church in particular, are in need of during this 21st century, Orthodox priests-pastors who are men of prayer, models of holiness, men in love with and devoted to the Gospel of life, which they are called upon to love and proclaim in season and out of season and the Eucharistic Christ, Whom they with trepidation hold in their hands at every Liturgy and distribute to the faithful who approach with awe, faith and love."

In his private words to the seminarians, Archbishop Antony greeted them in behalf of Metropolitan Constantine, the Rector of St. Sophia Seminary and addressed them with words of encouragement, stating that "throughout the Seminary's almost four decades devoted to prayer and study, our Lord sent forth new witnesses, new heralds, who as Deacons, Priests and Bishops, the graduates of the seminary, continue to

preach the Kingdom of God and repentance." He told them that he would continue to pray that the Master of the Harvest, Christ our True God, the Way, the Truth and the Life, would continue to bring forth from St. Sophia Seminary rich spiritual fruit: Vocations of quality in the persons of these students, who by His Love, will further extend the Kingdom of God into an adverse world.

The seminary Provost, V. Rev. Fr. Bazyl Zawierucha welcomed the seminarians back to their school home and invited everyone to participate in various liturgical and ministerial services of the seminary. He urged the faithful to keep the seminarians in their prayers during each day as they struggle through life in a society, which will continually tempt them in order to draw them away from their calling. He thanked all those participating in the opening ceremonies and special prayers.

Following the Divine Liturgy, the clergy, faithful and the seminarians approached to be anointed with the

Holy Oil from the miraculous icon of St. Anne and to venerate the holy relics of the Ancestors of God Joachim and Anna.

The hierarchs and seminary staff expressed their deep gratitude to all the volunteers, staff members of the Consistory and Seminary, who prepared a luscious feast for the celebration.

SCOBA Hierarchs Convene For Special Session

A Special Session of the Standing Conference of the Canonical Orthodox Bishops in the Americas (SCOBA) met on September 25, from 10:00 a.m. - 12:30 p.m., hosted by the Chairman of SCOBA, Archbishop Demetrios of America, at the headquarters of the Greek Orthodox Archdiocese of America in Manhattan, NY. The session was attended by the following Members of SCOBA: Archbishop Demetrios, Chairman (Greek Orthodox Archdiocese), Metropolitan Philip, Vice-Chairman (Antiochian Orthodox Archdiocese), Metropolitan Christopher, Secretary (Serbian Orthodox Church), Archbishop Nicolae (Romanian Orthodox Archdiocese), Metropolitan Joseph (Bulgarian Orthodox Church), Metropolitan Jonah (Orthodox Church in America) Archbishop Antony (proxy, Ukrainian Orthodox Church) and Archpriest Alexander Abramov (Representation of the Moscow Patriarchate in the USA). Also present were the General Secretary and members of the SCOBA Study and Planning Commission representing the SCOBA member

Churches.

The entire discussion was focused on the documents related to the "Organization of Episcopal Assemblies" in the regions of the world that are outside the borders of the Autocephalous Churches. These Episcopal Assemblies have been authorized by the Fourth Pre-Conciliar Pan-Orthodox Conference which met at the Orthodox Center of Ecumenical Patriarchate in Chambésy, Switzerland from June 6-13 2009.

It was decided unanimously by the Hierarchs that the first such Episcopal Assembly shall be convened during Post-Pentecost Week of 2010, which will fall in the last week of May. The likely days of the Assembly will be May 26-27, 2010. There was also discussion as to the location of the Assembly, with a specific venue to be decided after investigation of locales and resources.

The Hierarchs also outlined an initial staging process, combining Hierarchs of SCOBA with sub-committees, which will formulate the outline of the form and agenda of the Assembly.

Orthodox Christian Mission Center Share in a Journey of Faith: Join a 2010 Mission Team

"I am surrounded by love. It's not the kind of love you see on TV or in the movies, but love in its most true and simple form. It is the love that can only come from God ... I have already found that love in abundance everywhere I look." - A 2009 Team member.

Now is the time for you to have a Teams experience! In 2010, Teams will be offered during more times of the year and for varying amounts of time (as few as nine days and as long as three weeks) and there will be opportunities for families as well!

Be a living witness of your Faith on a Teaching team;
... provide labor on a Construction team;
... engage the future of our Church on a Youth team;
... or take part in the holistic mission of the Church on a Health Care team.

Develop deep relationships with others, have a cultural learning experience, and live in response to the Lord's command to "make disciples of all nations".

For over 20 years,

Team members have proudly served through OCMC to participate in the Holy Orthodox Church's unending mission effort to bring the saving message of salvation to the ends of the earth. Join the thousands of Orthodox Christians from North America who have been witnessing to the hope and good news of the risen Christ with the world.

There will be at least 14 opportunities to participate on a Team in 2010: Alaska - Teaching and Outreach; Albania - Youth camp; Guatemala - Youth camp; India - Teaching;

Kenya - Teaching; Korea - Youth camp (ESL); Madagascar - Teaching; Romania - Youth camp; South Africa - Teaching; Tanzania - Construction and Teaching; Uganda - Health Care and Zimbabwe - Teaching.

Team applications and more detailed information are available online at <http://teams.ocmc.org> or you can call the OCMC at 1.877.463.6787 (ext 142) for more information.

Consistory Office of Public Relations: OCMC - 2010 Mission Teams!: http://uocofusa.org/news_091008_1.html

**Motherhood of the
Traveling Clergy Wives ~**

Weekend Gathering in Chicagoland

by Pani Matka Anna Haluszczak

On the weekend of September 18, 14 clergy wives from parishes across the US gathered for a weekend of relaxation and fellowship in Chicago, IL. The weekend began with a welcoming dinner graciously held at the home of V. Rev. Taras and Pani Matka Laura Naumenko in Palos Park. During the evening the clergy wives had an opportunity to meet each other and get to know one another.

On Saturday morning, the clergy wives met at Sts. Peter & Paul Parish for a Moleben prayer service, led by His Eminence Archbishop Antony, President of the Consistory, and His Grace Bishop Daniel, the Ruling Hierarch of the Western Eparchy. Also in attendance were V. Rev. Taras Naumenko and Rev. Victor Wronskyj. Following the Moleben, His Grace Bishop Daniel spoke to the clergy wives about how the role of the priest's wife is a calling to serve our Lord. His Grace noted that a priest wife does this primarily by supporting her husband, his ministry, and their family. After addressing them, Bishop Daniel presented each Pani Matka with a diptych with the icons of Christ and the Birthgiver of God.

After an appetizing breakfast in the parish hall prepared by a parishioner of Sts. Peter & Paul, His Eminence Archbishop Antony addressed the clergy wives about the importance of prayer. His Eminence stressed the importance of laying everything down at God's feet and offering thanks to Him for enabling us to endure the struggles of each day.

After this the clergy wives had the opportunity to discuss issues that concern their unique position within the spiritual life of the Church. One of the topics that came up in conversation was the importance of elder and retired clergy wives. Many clergy wives present this weekend hope to include these

important women in future gatherings to provide insight about the role of a priest's wife. The clergy wives broke for lunch, and then, continued their conversation until the break in the evening.

Saturday evening, the clergy wives attended Vespers at Sts. Peter & Paul and then ventured down to the Navy Pier for dinner. During dinner, the lively conversation continued, and the clergy wives' laughter rang throughout the restaurant. The group also shared in the birthday celebration of a fellow diner at the restaurant by singing "Mnohaya Lita". A boat ride on Lake Michigan concluded the day. They saw the beautiful city skyline, lit up in the evening and a fireworks show, (that we'd like to think was put on for us).

On Sunday morning, the clergy wives attended a Hierarchal Divine Liturgy at Sts. Peter & Paul Parish, celebrated by His Grace Bishop Daniel. The service was a spiritually uplifting way to end the weekend. Responses were beautifully sung by the choir. In his sermon, His Grace, Bishop Daniel discussed the Gospel and urged all to live the Gospel by example. He also urged the congregation to realize the importance of a priest wife and to understand that her calling to serve is based on her gifts, as well as her limitations. His Grace exhorted the faithful to respect and take care of their spiritual mother, just as she tends to and cares for her parish family with love. At the conclusion of the Divine Liturgy, His Grace Bishop Daniel served a Memorial service for the victims of the 1932-1933 Great Famine in Ukraine.

Following the Divine Liturgy, the clergy wives were able to spend time in the parish hall visiting with the parishioners before traveling home after a wonderful, revitalizing weekend in Chicago. All present expressed appreciation and gratitude to His Eminence Archbishop Antony, His Grace Bishop Daniel, Fr. Taras & Pani Matka Laura and the parish board of administration and parishioners of Sts. Peter & Paul Parish for hosting this wonderful weekend. We all look forward to next year's retreat and hope that many other Pani Matkas will be able to attend.

A Celebration of God's Blessings

Women From Around the Metropolia Gather for the 17th Convention of the United Ukrainian Orthodox Sisterhoods

The Metropolia Center of the UOC of the USA in South Bound Brook, NJ has served once again as a "home" and center of spiritual renewal and fellowship for the delegates and guests to the 17th Convention of the United Ukrainian Orthodox Sisterhoods of the UOC of USA (UUOS). Representatives from local parish sisterhoods across the country traveled to the Center on the weekend of September 25-27, 2009 to report on the activities of their organizations and to develop plans for the next three years of ministry by their national Executive in all aspects of Church life.

Archbishop Antony, President of the Consistory and His Grace Bishop Daniel, the Spiritual Advisor to the National Executive of the UUOS, opened the Convention with a Moleben (Prayer Service) to the Most Holy Birth-Giver of God in the rotunda of the Consistory building underneath the icon of the Protection of the Mother of God. They petitioned her continued prayers for the faithful women of the Church at both the local and national levels as they strive to follow the two new commandments revealed by Christ, Himself, "to love God with all your hearts, all your minds and all your souls, and to love your neighbor as you love yourself". The UUOS members have always strived to serve in the

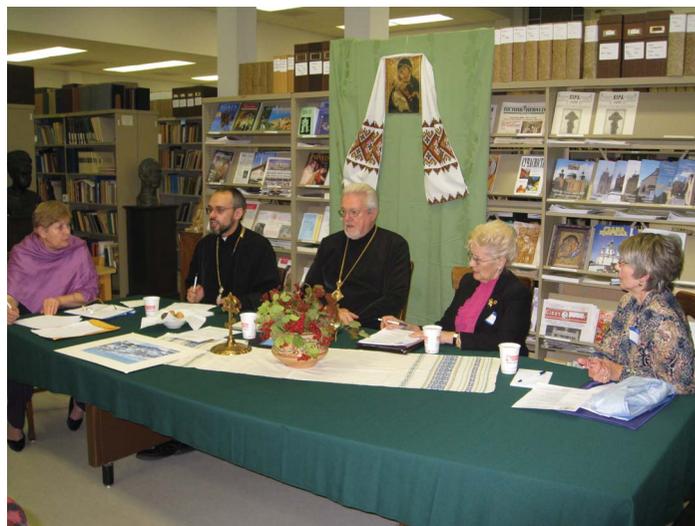
example of the Mother of God and the great Church Mothers and saints known throughout Church history.

In his greeting to the delegates during the Moleben, Bishop Daniel reflected upon the words of a prayer to the Mother of God, in which she is referred to as "the Helper of the afflicted, the Hope of the hopeless, the Defender of the poor, the Consolation of the sorrowful, the Nourisher of the hungry, the Garment of the naked, the Healing of the sick..." His Grace stated that through their ministry, the local parish sisterhoods and the UUOS Executive, in particular, always take to heart the attributes of the Mother of God and put them into action under her protection.

Throughout the years, the UUOS has reached out to the poor in Ukraine, South America and in the USA providing them with the basic items of necessity for life. They have provided funds to cloth the chil-

dren of Ukrainian orphanages, assisted flood victims in Western Ukraine and at the Metropolia Center South Bound Brook, NJ. Moreover, the UUOS has touched the lives of battered women, who are struggling in their marriages and dealing with emotional and physical challenges in their lives. Bishop Daniel called upon the delegates to continue embracing their ministry in the Name of the Lord and to build their organization, recruiting new members challenging themselves with projects that will touch and improve the lives of women of the 21st century, along with those of their families and parish communities.

His Eminence Archbishop Antony offered sincere greetings, in addition to a personal letter, from Metropolitan Constantine, who was unable to attend the Convention due to health reasons. The Archbishop strongly urged the participants in the Convention to consider what their mission must be in this new century, which required that they must deal with the issues of the day and assist Orthodox women in handling the many moral, social and ethical problems that affect their lives in a very hostile society, a society, which will utilize any form of temptation and promise of "happiness" to lure them away from Christ and His Body, the Holy Church. He stated that the official publication of

the UUOS, "Vira" or "Faith," must be one which discusses these problems and provokes thought among the faithful women of the Ukrainian Orthodox Church and beyond. This would require a commitment on the part of the National Executive to visit with local parish sisterhoods to provide information about the Orthodox, the Holy Church's, view of morality, ethical decision making and social interaction. The Archbishop suggested that each time one of the hierarchs visit a parish, one of the members of the National Executive accompany them, scheduling a meeting with the local sisterhood and sharing the necessity for all women of the Church to involve themselves in a ministry of family care and education about the issues of life in a secular society.

Throughout the convention, the delegates heard the reports of their National Executive members and from local parish sisterhoods. They reflected upon the various projects and Offices of Ministry in the life of the Church and the enormous opportunities that exist for their organization to make a difference in people's lives. The members resolved that there was a continued need for their contributions in Christ's ministry and that there will never be a time when their organization should stop its work, simply because it is challenged by the circumstances of societal life. There must always be a challenge to any temptation to abandon the mission of the United Sisterhoods and the

mission of women in Christ's Church. They reaffirmed their acceptance of the role that St. Paul defined for them as the most influential and proactive members of the Body of Christ, who will lead their families to Christ and help them focus upon His teachings when temptation arises.

The convention concluded with the election of a new Executive Board of the organization for 2009-11 term:

President: Tamara Parubchenko

Immediate Past President and Advisor: Nadia Mirchuk

Vice President: Olga Zeleznik and Panimatka Ivanka Wronsky

Secretaries: Lina Dyehtyarenko and Panimatka Ivanka Wrosnyk

Financial Secretary and Treasurer: Anna Jennings and Olga Krywolap

Auditors: Sonia Ivakhnenko, Valia Syzonenko and Nadiya Kolesnyk; Kateryna Hucul and Luba Shevchenko - *Advisors*

Metropolitan Council Advisor: Olga Coffey

Following the Vespers service at St. Andrew Memorial Church for the Feast of the Exaltation of the Most-Holy and Life-Giving Cross of the Lord, His Eminence Archbishop Antony led a prayer service of Induction to Office for the new UUOS Executive Board members. The evening concluded with a banquet organized at Pokrova Sisterhood of St. Andrew Memorial Church. Numerous speakers of the evening reflected upon the ministry of the Sisterhood. Among them were

three seminarians of St. Sophia Ukrainian Orthodox Theological Seminary, Subdeacon Vasyl Pasakas, Andriy Matlak and Vasyl Dovhan, who greeted the delegates and the guests and thanked the United Sisterhoods for their role in their spiritual formation.

On Sunday morning, Archbishop Antony, Bishop Daniel, Very Rev. Fr. Yuriy Siwko and Rev. Fr. Ihor Bobak served Divine Liturgy at St. Andrew Memorial Church. His Eminence Archbishop Antony reflected upon the spiritual importance of the Cross of the Lord in the lives of all faithful members of the Holy Church. The Cross teaches us the theology of the Church, teaches us the depth of God's love for us and teaches us how to love and be loved. The Cross is the symbol of our relationship with Christ and the symbol of our own future resurrection.

In conclusion, Bishop Daniel, presented a newly elected board to the members of faithful attending Divine Liturgy and stated that the work and the ministry of the Sisterhood is known in every parish that he travels to: "It is almost always women who manage to preserve human dignity to defend the family and to protect cultures and spiritual values. The UUOS lives by a spiritual slogan: When you are blessed by the Lord - you must give back!" The bishop concluded that all that the Sisterhoods do in all our individual parishes manifests the never-ending guidance of the Holy Spirit in the lives of all the Sisterhood.

Following the Archpastoral Divine Liturgy, the local Memorial Church Sisterhood of Holy Pokrova (Protection of the Mother of God), under the guidance of its President, Maria Konyk, invited everyone present to participate in a farewell luncheon – sponsored by the local sisterhood. The bishops gave their final blessings to the Convention participants and wished them safe journey to their homes and asking for their continued prayers.

Студенти Місійної групи 2009 року

+Даниїл

повернулись додому!

У літургійних молитвах Української православної церкви часто згадуємо *"тих, що пам'ятають за вбогих..."* Це нагадує нам про наш обов'язок виконувати Заповіді любові через допомогу бідним та забезпечення кращого життя для найменших з братів та сестер Його. Я рахую це особливим благословенням подорожувати рік за роком до України з молоддю Української Православної Церкви в США разом з Фондом Допомоги Дітям Чорнобиля (ФДДЧ) щоб через наші скромні зусилля виявити всецілющу присутність Христа — Цілителя душ та тіл.

Цього року знову місійна група в складі 11 місіонерів з УПЦ в США подорожувала до України та відвідала два сиротинці, які знаходяться під опікою нашої Церкви. Діти та адміністрація обидвох установ гарно прийняли місіонерів від хвилини їхнього приїзду до хвилини від'їзду. Чи граючись з ними, чи приносячи їжу до їхнього столу, вони без перестанку нагадували нашим місіонерам: *"Повертайтеся назад знову і знову, ми будемо чекати на вас."*

Молитися з дітьми, робити з ними різні мистецькі проекти, допомагати няням у їхніх щоденних обов'язках та малювати — це тільки декілька діяльностей, якими 11 членів групи займалися під час цьогорічної поїздки, яка була від 30 липня до 5 серпня 2009 р. Від перспективи охорони здоров'я, наша місійна група змогла навчитися а також поділитися інформацією з працівниками по охороні здоров'я та персоналом відносно запобігання, харчування, гігієну та ліки. Ми всі навчились, який вплив має культура на охорону здоров'я. Працівники та адміністрація обидвох сиротинців в Знам'янці (Кіровоградська обл.) та Пугачів(Житомирська обл.) роблять надзвичайну працю. Вони є чутливими до індивідуальних потреб дітей, проте не в змозі вживати сучасних способів медичного піклування дітьми.

Цього року я знову був благословенний очолити разом з Карол Скосипець, членом Антиохійської Право-

славної церкви св. Ігнатія в Месі, Аризоні цьогорічну місійну групу до сиротинців в Україні. Місійна подорож була організована Консистоцією Української Православної Церкви в США — Відділом служби молоді та молодих дорослих, керівником якої є Наталія Капелюх-Ніксон та Відділом місійної християнської благодійності — керівник протодиякон д-р Ігор Махлай. Цьогорічна місійна група складалась з дев'яти студентів, а саме: Андрєї Комічак та Оксани Махлай з катедри св. Володимира, Парма, ОГ; Марка Мещчишина з парафії св. Михаїла, Вунсакет, Род Айленд; Йосифа та Андрія Зімерман з катедри св.Покрови Пречистої Богородиці, Аллентавн, ПА; Лари Галушак з парафії св. Володимира, Піттсбург, ПА; іподиякона Василя Пасакаса та семінариса Василя Довгана з с Свято-Софіївської Української Православної Богословської Семінарії, С. Бавнд Брук, Н. Дж. та Олесі Комічак, Українська Католицька єпархія в Пармі, ОГ.

Майже одинадцять років назад, УПЦ в США разом з Фондом Допомоги Дітям Чорнобиля (ФДДЧ) взяли під свою опіку два (тепер три) сиротинці в Україні. Один у Знам'янці, Кіровоградська область; другий у Залуччі, Івано-Франківська область; третій у Пугачеві, Житомирська область. Ми вибрали ці три сиротинці через те, що будинки у яких знаходились діти з вродженими фізичними та розумовими дефектами були в особливо поганому стані.

Олеся Комічак, яка вперше стала членом місійної групи так описала свій досвід:

"Любов дуже сильне почуття. Слово "любов" передає багато значень, наприклад: любов до чоловіка чи жінки, можливість дати все для дитини, піклування парафіянами. Бог вчить любити свого ближнього, як самого себе, але коли ми ідемо по вулиці чи дивимось вечірні новини, чи ми дійсно співчуваємо ближнім бачучи їхній смуток чи біль? Можливо ми і співчуваємо,

на словах, але потім швидко забуваємо і продовжуємо жити своє життя.

Особисто мені не буде легко відвернутися від нещасних. Відвідуючи дітей в сиротинцях Знам'янки та Пугачеві навчило мене любити глибше ніж я колись уявляла, що можливо. Я думаю про дітей Знам'янки кожен день. Молодшим дітям було легко догодити обнявши їх чи погравшись з ними. За тих п'ять днів ми змогли полюбити їх як своїх дітей. Знаючи, що я могла зробити їхні дні трошки світлішими, робить згадку про них набагато приємнішою.

Дев'ятирічний хлопець Сергій дуже розумний, вміє читати і писати по українськи. Він навчився за допомогою вчителя, який приходить до сиротинця. Коли я познайомилась з ним в неділю вечором, Сергій розповідав мені, з яким нетерпінням він чекає на заняття наступного ранку. Я отримала задоволення від проведеного з ним часу того вечора, сидівши на підлозі у коридорі, щоб бути тієї самої висоти як він у інвалідній колясці.

Я, разом з членами місійної групи часто обговорювали, як могло відрізнятись життя деяких з цих дітей, якщо б їм було дано можливість розвиватись поза сиротинцем. Сергій має інтелект стати кимось важливим, але через ставлення українців до розумово та фізично відсталих дітей це неможливо. Одним з найсумніших моментів для мене був, коли ми взяли деяких старших дітей до міста Знам'янка, щоб показати їм життя поза стінами сиротинця. Кожна дитина посміхалась і вітала всіх зустрічних людей. З дванадцяти людей з якими діти привітались тільки декілька людей відповіли назад. Коли я везла Сергія в інвалідній колясці якраз молода пара ішла нам на зустріч. Сергій помахав їм рукою та радісно привітався з ними. Вони відвернулися від нього і продовжували йти по вулиці. Я старалася не звертати увагу на їхню образливу поведінку, але я подивилась на Сергія який повернувшись лицем до мене запитав: "Чому ніхто не вітається зі мною?"

Як можна сказати дитині, яку ти любиш, що люди не хочуть мати нічого спільного з інвалідами? Це неможливо, бо нічого не можна сказати в такій ситуації. Навіть у Пугачеві коли я працювала з розумово відсталими дівчатами, що було надзвичайно важко, але я всеодно старялась розвеселити їх, щоб вони відчували, що їх люблять.

Материнська та сусідська любов, яку я відчуваю до цих дітей не зупинилась ні на одну мить від тоді, як я залишила сиротинець. Сотні обнімів, поцілунків та тисячі посмішок, які я одержала залишаться зі мною назавжди.

Моїм особистим бажанням було дати стільки обнімів та любові цим дітям, скільки було можливо. Я ніколи навіть не уявляла, що вони займуть таке особливе місце в моєму серці, ані ніколи не вірила, що мене зможуть так полюбити діти яких я ледве знала. Мої думки та молитви є з усіма дітьми Пугачева та Знам'янки. Моєю мрією є те, щоб кожен мав можливість любити дитину чи дітей, як Бог дозволив мені любити тих два тижні цього літа ..."

Своєю опікою та роботою з бідними та немічними, молодь нашої Святої Церкви нагадує нам, що ми дійсно є покликані бути опікунами навколишнього середовища, довіреного нашій опіці. Нагадує, що ми, кому дано дар мови, маємо обов'язок словом та ділом говорити за ту частину Божого творіння, що не може говорити.

На закінчення, я повинен сказати, що моє єпископство та життя багатьох християн українського походження збагачується через службу та відданість молоді нашої Церкви. З ними я молюся, просячи Бога Отця, Сина і Святого Духа благословити та прийняти ваш, всіх вірних членів Святої Української Православної Церкви в США, обов'язок перед бідними. Нехай наша віра та любов зміцняться коли ми, дотримуючись поради отця Церкви св. Іоана Золотоустого, очистимо себе відповідаючи на плач та потреби тих, з якими ми розділяємо великий дар, що ми є створені за образом та подобою Божою.

It's a Small World After All by Lara Haluszczak

The next child I would like to tell you about is Olena. She and I have a special bond that began on my first trip to the orphanages last year and developed during this summer's mission trip. Olena lives in the orphanage in Znamyanka on the second floor in the room next to Artem, Vika, and Ghenia's room (Read last month's article for more about Artem,

Vika, and Ghenia). Olena's shares a room with another Olena and two other girls. Both the other Olena and one of the other girls are blind. The fourth girl in that room is mobile, very strong, and easily excited so she tends to be locked into the room. This room is generally very quiet because none of the girls speak, as far as I know.

As you can see, it takes creativity to connect with the girls in this room, so I tried my best. One day on last year's trip Andrea Komichak was with me, and the nanny in charge of this room began to speak with Andrea. Andrea later translated for me, explaining that the nurse was telling her a little about the girls in the room. It turns out that "my" Olena, the one who I referred to at the beginning of this article, would scream in the middle of the night, and no one knew what was wrong.

Her night terrors show that Olena is not incapable of making sounds, but as far as we know, she has never communicated verbally. Sad as this is, that does not mean that you cannot connect with her. I was able to connect to her when I spent time

sitting with her and the other girls in the room. I tried to hold their hand or play with their hair or sing to them to let them know that I was there, and many times they would respond to me by grabbing my hand.

At the end of the week in Znamyanka last year, a nanny that I hadn't met before was on shift and in charge of this room of girls. Again, Andrea was with me, and I asked Andrea to talk to the nanny for me. I wanted to know the girls' names, birthdays, and conditions (what was wrong with them). The nanny does not work at the orphanage full time, so she did her best to tell us any information. She then asked Andrea why I wanted to know about the kids; she wanted to know if I would pray for them. Andrea said that I wanted to get to know the kids more, and she said that we would pray for them.

Later that day we had the Unction service, and Bishop Daniel went to each room to anoint all the kids in the orphanage. When we had a moment, Andrea and I asked Fr. Stephen Masliuk to go with us to Olena's room to say more prayers for her. Fr. Stephen said the prayers for a sick child, and I prayed that God would calm Olena and comfort her so she would be able to get good sleep and not wake up screaming in the middle of the night.

Well, my connection to Olena continued to evolve once I saw her a second time on this year's trip to Znamyanka. After I looked to see if Artem was still in the orphanage, I went next door to see Olena. She was

still there too. Later, Andrea came up to me to tell me that she had spoken with a nanny who was on shift in Olena's room. The nanny told Andrea that Olena stopped crying. *Olena does not scream in the middle of the night anymore.* My heart stopped. All I could think was that this was amazing! I have heard wonderful stories about other people having surprising recoveries from serious diseases, but as incredible as any of them have been, this was my first personal encounter with a miracle. Let me tell you, miracles that you witness really help to confirm your belief in God

and Christ's love.

The story does not end here. Later in the week Bishop Daniel was preparing to have several baptisms because he found out that there were children who had no record of being baptized. Bishop Daniel began to discuss the possibility of the team members becoming Godparents for the children that needed to be baptized. I considered becoming a Godparent, and I thought about it for a long time because I knew that this would be a big responsibility.

The day came to have the baptisms, and I was about to tell Bishop Daniel that I did not want to become a Godmother. I didn't feel

capable of taking another person's spiritual life under my care and guidance, especially because of the untraditional relationship that I would have with that child--- seeing as how we live in two totally different countries. So the preparations were being made, and the

nannies started to carry kids to the room where the baptisms would take place. As I walked into the room, I saw

Olena lying on the couch. All my qualms about becoming a Godmother disappeared into thin air as I walked closer and closer to her.

I sat down on the floor next to the couch where Olena was laying. I began to fix her blanket and tickle her and play with her hair. She began to giggle and smile, and I just sat in that moment and laughed and smiled with her. (By the way, she has the best laugh EVER!). Before the baptismal service, Bishop Daniel walked around to make sure each child had someone who would become his or her Godparent, and then he began the service. I have been to many baptisms before

and this service was being read in Ukrainian, so to be completely honest, I didn't really pay attention to what was being said. I just sat there with Olena in my arms and smiled. I wanted to remember every moment that I had with her. I wanted to be able to think back to those moments in times when I would be far, far away from her.

After the service we spent a few more minutes together, but unfortunately it was our last day in Znamyanka, and we had to leave soon. After taking pictures with all the Godparents and Godchildren, I had to take Olena back to her room and bed. My arms were shaking from holding her for so long, yet I didn't want to let her go. Finally I put her down, tucked her in, took some pictures of her, kissed her, and said good-bye.

I had a really hard time coming up with a topic for this month's article, but it came to me today. I was in church at school where a newborn baby boy was baptized yesterday. Today during Liturgy, his Godfather carried him up for Holy Communion as a parishioner snapped a photo, and my mind flashed back to Olena, my Goddaughter. I don't know when she will receive her first Communion or if I will be the one to carry her up to the chalice. I began to cry as I thought about her, missed her, and prayed for her. All I can do is pray, and I pray that God comforts her every day of her life and showers her with His love and mercy.

ORDINATION ANNIVERSARIES

Archbishop Antony ordained to the Priesthood
 Rev. Father Andrew Rogers
 Deacon Ihor Mahlay
 Rev. Father Gabriel Rochelle
 Protopresbyter George Hnatko
 Protodeacon Sviatoslav Nowytski
 Very Rev. John Nackonachny
 Protopresbyter Nestor Kowal
 Rev. Father Taras Maximstiv

NOVEMBER

November 26, 1972
 November 02, 1985
 November 02, 1997
 November 06, 2005
 November 10, 1957
 November 15, 1985
 November 19, 1972
 November 21, 1965
 November 26, 1998

MAY GOD GRANT TO THEM MANY, HAPPY AND BLESSED YEARS!

ТУРБУЙМОСЯ ПРО ТИХ, ХТО ПОРУЧ...

Так сталося, що я вже вісім років проживаю в Сполучених Штатах Америки і навчаюсь у 12-му класі школи Сейнт Албанс м. Вашингтон. У житті американців є багато переваг, є й багато такого, що для мене незрозуміло, а іноді й неприйнятно. Але одне, що дуже вражає в цій країні – це те, як звичайні люди намагаються допомогти бідним, немічним, всім, хто потребує допомоги. Вони жертвують не тільки гроші в різні добродійні організації, але й знаходять час, аби почитити ліс, на околиці якого живуть, чи берег забрудненої ріки, будують невеликі будинки для бездомних та проводять додаткові уроки з дітьми, які ростуть у бідних сім'ях. Цих прикладів можна навести дуже багато. Таку роботу проводять не тільки дорослі. Наприклад, до закінчення школи кожен учень має присвятити сто годин свого вільного часу волонтерській праці. Більше того, в моїй школі для реалізації найкращих соціальних проектів навіть виділяються стипендії. Завдяки цій програмі я отримав можливість цього літа допомагати хворим дітям-сиротам Пугачівського будинку-інтернату.

Щодо історії цього закладу, то в 1994 році Іван Григорович Гулідів, який сам залишився сиротою після війни та виріс у сиротинці, очолив Пугачівський будинок-інтернат. Заклад був у жахливому стані. Діти були хворі та голодні. Покрівля будівель текла. Мешканці інтернату, зовсім маленькі діти, мали вроджені тяжкі хвороби і потребували значно більшої опіки, ніж інші діти. Почавши все це, новий директор не міг залишатися байдужим і з великим зусиллям домогся того, аби у будинку-інтернаті були необхідне обладнання, добрі умови проживання та харчування. Отримати фінансування було, звичайно, дуже важко. Але завдяки незатихаючому ентузіазму Іван Григорович зміг переконати чиновників на виділення хоч невеликих коштів. А решту було зроблено працею всього колективу. Час від часу надходила допомога звідти, звідки ніколи б не сподівалися: з Української Православної Церкви в США, що підтримує Пугачівський будинок-інтернат. Ця допомога дала змогу побудувати ігровий майданчик

та сенсорну кімнату, які сприяють фізичному та розумовому розвитку дітей.

Кажуть, що про рівень моралі в суспільстві можна судити за ставленням його громадян до старих, хворих і сиріт. На сьогоднішній день держава дає сиротинцю приблизно 60 відсотків портібних коштів. Наприклад, за теперішнім бюджетом кожній дитині на цілий рік відведено 36 грн. на одяг і постіль, і це включно з додатковими коштами, які діти-сироти отримують від Пенсійного фонду.

Як бачимо, ці діти раді будь-якій допомозі. І не тільки гроші були б у нагоді, – звісно, зараз більшість людей живе дуже скромно. Але навіть пожертвований людьми, громадою час дав би дітям надію на краще та світліше майбутнє. Прикро дивитись на дітей, які так сильно ображені долею, забуті людьми. Не хочеться думати, що ми гірші за іноземців навіть у тому, чим завжди пишались – людяністю та співчуттям. Наскільки було б нам всім краще жити, якби ми піклувалися про тих, хто живе з нами поруч. І нехай в країні не найкращі часи і життя, часом важке та невеселе, але чи не забуваємо ми за цим, що є люди, яким зараз значно гірше. Як сказав Федір Достоєвський: "Ми не повинні

підноситись над дітьми... І якщо ми навчаємо їх будь-чому, щоб зробити кращими, то й вони роблять нас кращими, спілкуючись з нами".

"Нова Доба" Інформаційно-політичний тижневик
Коростенщини; 18 липня 2009 р.

І знову, знову школа кличе нас...

*Швидко літо пролетіло,
Осені прийшла пора,
Дванадцять вересня настало,
Йде до школи дівора!*

Вишиванки, посмішки, букети квітів, радість і щем у серці — знову двері Школи Українознавства при Катедрі Церкви Св. Кн. Володимира в Чікого, ІЛ привітно відчинили свої двері. Вчителі і учні щиро вітають один одного, очікують якихось несподіванок і сюрпризів — і не просто так! Директор Школи п. Світлана Фаріон та інші вчителі разом із школярами підготували невеличку святкову програму, яка була присвячена не лише першому навчальному дню, а й маленьким, але вже таким гордим першокласникам:

*Жовтіє листя на тополі,
Летять у синяві хмарки,
Відкрито навстіж двері в школі-
Ідуть до школи першачки!*

Вітали ще вчорашніх наймолодших дошкolarиків, які сьогодні вже були зі стрічками «Першокласник» і з гідністю зайшли до зали під гімн України, всі учні Школи Українознавства: і третьокласники вірші декламували, і четвертокласники пісні співали:

*Вам, хто в ранню пору
Поспішає в перший клас,
Ми бажаєм щастя гору
І ще здоров я про запас!*

Та й учні першого класу не залишились в боргу — пообіцяли у своїх віршах вчитися добре, слухати і батьків, і вчителів:

*Не хвилюйтесь, мами й тата,
Ми уже не дошкільнята!
Ми сьогодні перший раз
Всі прийшли у перший клас!*

Прийшов привітати всіх учителів та учнів школи і Владика Даниїл - простими, щирими словами проклав він дорогу до серця кожної дитини і кожного дорослого — тільки з Божим благословенням, тільки з вірою у добро, тільки наполегливою працею можна досягнути успіху не лише у навчанні...

*Боже-Отче, глянь на діти,
На дрібненькі свої квіти!
Світи сонцем і зірками
Над малими школярами!*

Виступив з привітаннями і представник Каси Самопоміч — повинні учні вчитися заощаджувати і цінити гроші з перших днів наічання у Школі — і далі триватиме Програма Заощадження, запроваджена в попередні роки навчання. А ще були слова-побажання, щоб бути старанними та наполегливими, відповідальними та цілеспрямованими!

Святковий настрій витав у залі, торкнувся той настрій кожного зокрема та всіх разом, особливо коли директор школи п. Світлана Фаріон привітала усіх хлібом на вишитому рушнику — символом достатку, символом щедрої та гостинної української душі!

Після того, як пролунав урочисто перший дзвоник, усі присутні та учні були запрошені до Церкви — на перший шкільний урок — молитву. Це урок, який залишив помітний слід у душах усіх присутніх, урок, який ще раз нагадав про присутність Бога у нашому щоденному житті, у навчанні...Школярики ще й отримали маленькі образочки від Владика — благословення для успішного навчання!

А далі були загальна фотографія усіх учнів Школи Українознавства і уроки вже у стінах школи — початки подорожі у Країну Знань, у Країну невідомого і дуже-дуже цікавого:

*Майбутнє ясне, загадкове
Манить у незвідану даль,
Шкільний корабель відпливає
В Країну Небачених Знань!*

A Blessed Journey of 100 Years in Coatesville

One hundred years ago, they arrived, teenagers and young people, to find a better way of life in a new land. Most came alone, leaving parents, friends and all that they held dear. They brought with them very little money and few tangible items. They did, however, bring treasures beyond measure! They brought their heritage, their customs, their traditions, their desire to work hard and, most importantly, they brought their faith in God and their desire to worship Him according to the traditions of their forefathers. This is how Holy Ghost Ukrainian Orthodox Church in Coatesville, PA was founded.

The warm and passionate family that is Holy Ghost Church celebrated 100 years of service in October with a two-day schedule of events, opening with a Vespers service on October 3. Archbishop Antony presided over the prayerful parish celebration, along with Bishop Daniel who traveled from Chicago, IL.

The pastor of Holy Ghost parish, V. Rev. Anthony Ugolnick, was joined at the altar by Protopresbyter Frank Estocin, pastor of St. Volodymyr Cathedral in Philadelphia, PA and Dean of the Philadelphia Deanery, V. Rev. Bazyl Zawierucha, pastor of Holy Assumption Parish in Northampton, PA, V. Rev. Stephen Hutnick, pastor of Ss. Peter and Paul Parish in

Wilmington, DE, Rev. Gregory Czumak, pastor of the Four Evangelists Mission in Bel Air, MD.

had our Lord Jesus Christ and His Church as the very center of their lives. The bishop said that Christ and the

Holy Spirit never failed them but only strengthened them and guided them through the most difficult of times. He called upon the faithful of 2009 and beyond to emulate their predecessors in enriching the legacy they received from their predecessors and passing it on to their descendants. Each person must contribute his or her part to the common work of the parish community, the worship and community service that identifies who

His Eminence Archbishop Antony, upon the request of the parish family, recognized the prayerful ministry of Fr. Anthony Ugolnick during Vespers and elevated him to the rank of Protopriest with a rite to wear a gold cross.

The Archbishop spoke of the devotion and dedication of the parents, grandparents and in some cases the great, great, great grandparents of today's parish members, who

Місто Парма назвала частину вулиці біля Катедрі іменем святого рівноапостольного Великого князя Володимира

У жовтні 2007 року, священники і управа Катедрі Св. Володимира у Пармі, Огайо, попросили мера міста Діна Де Піро, щоб найменувати частину State Road "Українським Селом."

У листі до мера, було зауважено, що з того часу як Україна стала Незалежною, тисячі українців переїхали до околиці Клівленду. Це найбільш помітно у Пармі, де на State Road є дві Українські Катедрі, дві кредитівки, декілька бізнесів і професійних офісів.

Відповідь від міста не забарилась і, почалося планування території для присвоєння назви "Українське Село." Церимонія присвоєння назви "Українське Село" відбулася у суботу 19-го вересня.

Нещодавно, Катедра Св. Володимира знову попросила керівництво міста, щоб частину Marioncliff Drive, біля Катедрі, було присвоєно назву "Св. Володимира - St. Vladimir Drive" з нагоди 85-ти Ліття Парафії. Це було затверджено Радою м. Парми 6-го липня і підписано мером 7-го липня. Знаки були встановлені 28-го липня, якраз у день свята святого рівноапостольного Великого князя Володимира.

З нагоди святкування 85-ти Ліття, 29-го серпня у парафіяльному осередку відбувся Український Фестиваль.

26-го вересня, парафіяни мали можливість відвідати першу Церкву, яка була збудована у 1294р. на West 11th Street in Cleveland, що на даний час є власністю Протестанської громади. Після огляду церкви відбувся пікнік, організований особливо для молодшого покоління парафіян. Пікнік був проведений у Lincoln Park, що знаходиться напроти Українського Музею.

Парафія закінчила святкування 85-ти Ліття у суботу і неділю 17-го і 18-го жовтня. Святкування очолив Митрополит Константин.

Діти Літньої Школи при Свято – Володимирській Православній Катедрі, Парма, Огайо, біля щойно встановленого знаку St. Vladimir Drive.

ХРАМОВЕ СВЯТО В КЕРГОНКСОНІ, НЬЮ-ЙОРК

12 липня 2009 р. громада Місії св. Володимира святкувала храмове свято свв. Апостолів Петра і Павла. Під час літніх місяців, служби Божі відправляються в каплиці св. Володимира на території Союзівки в Кергонксоні, Нью-Йорк. Цю каплицю побудував сам покійний полковник Петро Войновський в пам'ять вояків Буковинського Куреня, які віддали своє життя за незалежність України в роках 1941-1944. Вже на протязі 35-ти років громада святкує празник святих верховних апостолів Петра і Павла.

Божественну Літургію в цей день служили настоятель о. Юрій Базилевський і о. Іван Дуфенюк, гість з Нью-Йорку. А також, відслуживши в своїй церкві в Бріджпорті до нас на празник загостив о. Стефан Маслюк. Під час літургії співав парафіяльний хор під керівництвом п. Ганни Щепко.

Після Літургії відбувся святковий обід на дворі під відкритим небом. В цей день випала прекрасна погода. Під час обіду були виступи Роксолани Щепко на скрипці, п. Юрія Гербурта на гітарі, вірші п. Катерини Гаврилюк спеціально приготовлені на це свято та хорові співи українських народних пісень.

МОЛЕБЕНЬ ПЕРЕД ПОЧАТКОМ ШКІЛЬНОГО РОКУ

В неділю, 30 серпня 2009 р. після літургії був відслужений Молебень для учнів перед початком навчального року. Всі діти, перед молебеднем приступили до св. Сповіді і до Причастя. На молебні, під час читання св. Євангелії діти підтримували і по черзі поцілували святе Євангеліє. Молебень відправив о. Юрій Базилевський, настоятель Місії св. кн. Володимира. Церковний хор співав під дерегуванням проф. Володимира Бакума.

Юрій Розгін

Фото й інформації про Конвенцію: Єлисавета Симоненко

УСПІХ МОЛОДШОГО ВІДДІЛУ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЛІГИ У ПАРАФІЇ СВ. ПОКРОВИ В САУТФІЛДІ, МІЧ.

Делегат молодшого відділу
Української Православної Ліги
парафії Св. Покрови
у Саутфілді, Міч.
і гості з Владиками на 62-ій
Конвенції УПЛ.

Зліва: Михайло Сердюк,
Александра Сердюк,
Владика Даниїл,
Володимир Мурга, Таля Сердюк,
делегат, Єлисавета Симоненко –
з таблицею-відзначенням,
Владика Антоній, Віра Мурга.

24 – 26-го липня 2009 р. відбулась, біля Youngstown в Огайо, 62-га Конвенція Української Православної Ліги (УПЛ), на цій Конвенції взяли участь делегат і гості з парафії Св.Покрови у Саутфілді, Міч.

Під час Конвенції, в суботу після Вечірньої, відбувся бенкет. Під час бенкету були проголошені нагороди. І, чи ви повірите? Талю Сердюк і Єлисавету Симоненко з парафії Св.Покрови у Саутфілді, Міч., викликали щоб вручити їм нагороду для Молодшого Відділу УПЛ з найкращими досягненнями в 2009 р. (*Junior Ukrainian Orthodox League (UOL) Chapter of the Year Achievement Award for 2009*). Крім цього, шість членів нашого МВУПЛ які приймали участь у щорічному конкурсі Виховничої Комісії УПЛ на кращий есе на релігійну тему (*UOL Education Commission Annual Essay Contest*) були відзначені за свої есе: Андрій і Михайло Пауерс – перше місце (кожний у своїй категорії, залежно від віку); Леся Пауерс – перше місце; Таля Сердюк, Єлисавета Джоунс і Леся Пауерс – похвала (кожна у своїй категорії, залежно від віку).

За що ж МВУПЛ з парафії Св.Покрови з Міч.отримав таке призначення? В березні 2008 р., після

багатьох років неактивності, відродився при цій парафії МВУПЛ; Таля Сердюк – Голова, Єлисавета Симоненко – Дорадник. Завдяки ініціативі керівників нашого МВУПЛ і підтримці батьків, члени цієї організації розвинули активну діяльність: збирання пожертв для утримання, в Україні, їдалень для потребуючих (*soup kitchens*); збирання пожертв для Монастиря Св.Германа (в Клівленді), що належить Українській Православній Церкві в США, і для потерпілих від повені в Україні. Крім цього, члени цього МВУПЛ продавали печиво, різні речі для підготування до Великодня і Різдва; вітали Владик Антонія і Даниїла під час їхнього візиту; прикрашували церкву і біля церкви перед святами; влаштовували Літню Школу Релігії; на сходах МВУПЛ аналізували літургійні тексти й значення ікон і (хлопці) виконували обов'язки вівтарних прислужників під час церковних відправ.

Очевидно, ініціатива і приклад керівників цього МВУПЛ і підтримка батьків спричинилась до того, що члени цієї організації з ентузіазмом працювали і виконували свої обов'язки. За це, їм всім, належить велике спасибі!

63rd Annual Ukrainian Orthodox League Convention

hosted by the Sr. and Jr. UOL Chapters of the
Ukrainian Orthodox Church of Holy Ascension

Maplewood, New Jersey
July 28 - August 01, 2010

www.uolnj.org

*"Train up a child in the way he should go:
and when he is old he will not depart from it."*
Proverbs 22:6

Hyatt Morristown at Headquarters Plaza

Morristown, New Jersey
\$109.00 per room per night + tax

Come early, stay late!

www.morristown.hyatt.com Reservations: 800-233-1234

What's going on in Trenton?

Holy Trinity parish in Trenton has been operating with the theme of "change" and decided in 2008 to renovate the church. Something had to be done to the church interior, which was peeling off because of leaking.

New copper was placed over the ruined roof areas to prevent further damage. The \$35,000 tab was paid through contributions from the Sisterhood and blessed parishioners.

The roof solution now opened a window of opportunity to repaint the house of God. Fr. Ivan, pastor, found a repair company who fixed the corroding walls, painted the inside of the church and artistically crafted beautiful borders around it. The whole process of restoration brought forth many

helping hands. These volunteers aided with helpful advice, monetary, and physical help. Members also peeled the old paint off the doors and repainted them. The painting cost about \$9,500, which was supplied by the church and Sisterhood.

The sisterhood and fund-raising committee ac-

quired funds through the cabbage festival, a flea market, and the sale of Ukrainian foods.

The parish choir is flourishing and truly showing its talent with new

The newly painted interior of Holy Trinity Church.

voices. It adds a special effect to the overall church experience. Another addition to the church services is the altar boys from Ukraine and the community. They continue to add an encouraging beauty to our Sunday worship.

In the social aspect, the Ukrainian community has grown and we have started a few new traditions to keep things interesting. There is now a Christmas Eve dinner for anyone who wants to share this precious family tradition. Another

new annual event is the Easter lunch. It is designed to bring together and welcome new people to the community.

The parish has decided to explore its Ukrainian roots and organized a Taras Shevchenko memorial dinner and cultural program. The production included poetry readings in English and Ukrainian, songs, and ethnic Ukrainian foods and sweets.

They plan to stay on the path of prosperity and attract new people to spread the Lord's word.

Metropolitan Washington, D.C. Festival

Archbishop Antony, Fr. Steliac and St. Andrew Cathedral Parish in Metropolitan Washington DC welcomed thousands of visitors to their Seventh Annual Washington Ukrainian Festival on the weekend of September 19-20.

Parma Parishioners Return to Original Church Site

On Saturday, September 26, 2009, the parish clergy of St. Vladimir Cathedral in Parma, OH, led 70 parishioners on a walk down memory lane when they visited their first church building on West 11th Street in Cleveland, as the parish prepares to celebrate its 85th anniversary.

At 1:30 that afternoon, the faithful traveled from Parma to Cleveland on Lolly the Trolley, a unique open air trolley bus that was sponsored by the generosity of parishioners Michael and Tanya Dobronos.

At the old church, the clergy

Clergy and parishioners of St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral in Parma, reminisced and shared stories during their visit to the original church on Saturday, September 26, 2009.

clergy led the gathering in singing Christmas carols and Easter songs, bringing tears and fond memories of departed parents and friends.

The visit concluded with refreshments, sponsored by the Senior UOL Chapter, served in the parish hall.

Even in the hall, parishioners spoke of the post-Second World War immigration, remembering how 14 families lived

in the hall at one time, slept on cots and ate together until they obtained employment and found apartments. Many reminisced about the plays and concerts in which they participated.

In the 1950's, the parish purchased ten acres of land in Parma. They built a new church, school and cultural center on that land in 1967.

Assembly of God congregation. Everyone then sang the Lord's Prayer in both Ukrainian and English. This was followed by the singing of *Vichnaya Pamyat*—Memory Eternal—for all deceased pastors, Pani Matkas and parishioners.

Mr. Emil Pavlyshyn, whose father was the first president of the Board of Trustees of St. Vladimir and who himself is a past Board of Trustees president, presented a most interesting talk on the beginning years of the parish. He highlighted the love and dedication of the pioneers in building a building church during the Great Depression. It was a moving presentation, with many people asking questions and others sharing their own memories of attending church on West 11th Street.

Mrs. Daren Jogan, current president of the Board of Trustees, spoke of her memories and presented a gift of appreciation to the Spanish church.

Between speakers, the clergy invited everyone to close their eyes and remember the times when their parents and grandparents were active in the parish and where they used to sit. Although it was September, the

Taken in the 1930's, this picture shows the original St. Vladimir Ukrainian Orthodox Cathedral in Cleveland.

placed flowers in the front of the church where the altar once stood. The church is now used by a Spanish

2009 Graduate

Holy Ascension Church, Nanty Glo, PA - Brittany Little, graduate of Slippery Rock University of Pennsylvania with Rt. Rev. George Hnatko, pastor.

Holy Baptism...

As of 9/30/2009

Balakirev, Alexandra baptized and chrismated on September 20, 2009, in St. Michael & St. George Church, Minneapolis, MN child of Vadim Balakirev and Oksana Dudina. Sponsors: Oleg Hanuschak and Mariya A. Balakireva. Celebrated by Fr. Evhen Kumka.

Bokova, Anna Maria baptized and chrismated on September 21, 2009, in St. Michael Church, San Francisco, CA child of Nikolay Brikin and Nina Chernourova. Sponsors: and Nina Limonczenko. Celebrated by Fr. Alexis Limonczenko.

Boyd, Raisa Jade baptized and chrismated on September 19, 2009, in St. Michael Church, San Francisco, CA child of Jack Boyd and Julia Lustov. Sponsors: Gregory Suggett and Katrina Suggett. Celebrated by Fr. Alexis Limonczenko.

Brinzo, Landon Anthony baptized and chrismated on April 20, 2009, in Holy Ascension Church, Nanty Glo, PA child of Craig Peter Brinzo and Kristen Colleen Buckley. Sponsors: Paul Bryant and Nancy Ann Bryant. Celebrated by Fr. George Hnatko.

Dakho, Noah Matthew baptized and chrismated on October 12, 2007 and May 10, 2009, in Holy Trinity Church, Dearborn, MI child of Matthew Dakho and Kathleen Wagner. Sponsors: Ray Newak and Rita Gatia. Celebrated by Fr. Andrew Rogers.

Dellabella, Andrew George baptized and chrismated on July 26, 2009, in St. Volodymyr Mission Church, Kerhonkson, NY child of Timothy James Dellabella and Tamara Olena Babiuk. Sponsors: Scott Dellabella and Roxolana Kramarchur. Celebrated by Fr. Yuriy Bazylevsky.

Fedoriouk, Artem Alexei baptized and chrismated on September 5, 2009, in St. Vladimir Cathedral Church, Parma, OH child of Alexander Fedoriouk and Beata Begeniovas. Sponsors: Rick Blaes, Stanislav Bartos, Peter Begeni and Nazar Tsiurak, Karen Blaes, Maria Bartos. Celebrated by Fr. Michael Hontaruk.

Hlotov, Stepan D. baptized and chrismated on September 20, 2009, in St. Michael & St. George Church, Minneapolis, MN child of Dmytro Hlotov and Mariya A. Balakireva. Sponsors: Vadim Balakirev and Elena Volodira. Celebrated by Fr. Evhen Kumka.

Ivanchenko, Alina baptized and chrismated on August 16, 2009, in St. John the Baptist Church, Portland, OR child of Sergey Dronov and Inna Ivanchenko. Sponsors: Oleg Pitallenko and Tatyana Yasinskaya. Celebrated by Fr. Ivan Petrouchtchak.

Khromenko, Daniel baptized and chrismated on August 30, 2009, in St. Vladimir Church, Philadelphia, PA child of Taras Khromenko and Oksana Bashtan. Sponsors: Bohdan Khromenko and Galyna Koncharuk. Celebrated by Fr. Frank Estocin.

Krywonos, Aksara baptized and chrismated on August 15, 2009, in St. Mary Protectress Church, Rochester, NY child of Matthew Krywonos and Alphonsa Anthonyswamy. Sponsors: Christopher P. Tirpak and Nadine M. Tirpak. Celebrated by Fr. Igor Krekhovetsky & Fr. Mykola Krywonos.

Kucharyan, Elizaveta baptized and chrismated on May 9, 2009, in Holy Trinity Church, Trenton, NJ child of Vitaliyi Kuchuryan and Nataliya Hnatchuk. Sponsors: Serhiy Kokhanyuk and Tatiana Kholodnaya. Celebrated by Fr. Ivan Lyamar.

Lizza, Sophia Maria baptized and chrismated on August 8, 2009, in Protection of the Holy Theotokos Church, Allentown, PA child of Anthony Joseph Lizza and Olga Kuhay. Sponsors: Vadim Kuhay, Ivan Sklaruk and Maria Boychuk, Maria Lizza. Celebrated by Fr. Myron Oryhon.

Mancilla, Alexander baptized and chrismated on July 26, 2009, in St. Volodymyr Mission Church, Kerhonkson, NY child of Luis Mancilla and Anna Kosonocky. Sponsors: Stephen Kosonocky and Helena Daoud. Celebrated by Fr. Yuriy Bazylevsky.

Martin, Ivan William baptized and chrismated on August 3, 2003, in St. Peter & Paul Church, Lyndora, PA child of David W.R. Martin and Charissa Sheptak. Sponsors: Stephen R. Sheptak and Natalie Kapeluck. Celebrated by Fr. Stefan Zencuch.

Parnell, Emma baptized and chrismated on April 13, 2008, in St. Andrew U O Memorial Church, So Bound Brook, NJ child of Ryan Parnell and Eugenia Gates. Sponsors: Todd Pawlowski and Tamara Pawlowski. Celebrated by Fr Yuriy Siwko.

Pawlowski, Justin baptized and chrismated on December 2, 2006, in St. Andrew U O Memorial Church, So Bound Brook, NJ child of Todd Pawlowski and Tamara Naboka. Sponsors: Ryan Parnell and Greena Parnell. Celebrated by Fr Yuriy Siwko.

Sas, Veronika baptized and chrismated on August 9, 2009, in St. Vladimir Cathedral Church, Parma, OH child of Mykola Sas and Ludmila Kushnir. Sponsors: Anton Shtokalo and Orysa Levytsha. Celebrated by Fr. Michael Hontaruk.

Scates, Demian Alexander baptized and chrismated on August 8, 2009, in St. Michael Church, San Francisco child of Robert Michael Scates and Larisa Szumankow. Sponsors: John W. Oats and Lilian Hnyp. Celebrated by Fr. Alexis Limonczenko.

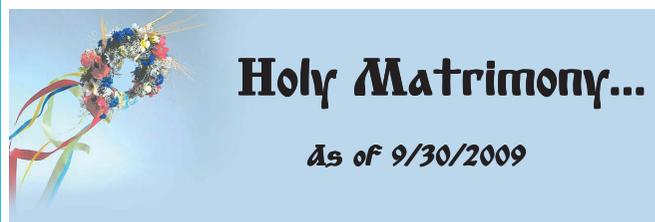
Scates, Adelia Mariana baptized and chrismated on August 8, 2009, in St. Michael Church, San Francisco child of Robert Michael Scates and Larisa Szumankow. Sponsors: George Hnyp and Melissa Meingast. Celebrated by Fr. Alexis Limonczenko.

Sendeha, David John baptized and chrismated on July 5, 2009, in St. Luke Church, Warners, NY child of Rev. Vasyly Sendeha and Olena Levko. Sponsors: Rev. Mykhaylo Hontaruk, Gregory Lisnyczyj and Liliya Bas, Nataliya Hastings. Celebrated by Archbishop Antony.

Smeretskiy, Jemma May baptized and chrismated on April 4, 2009, in St. John the Baptist Church, Portland, OR child of Victor Smeretskiy and Andrea White. Sponsors: Victor Mashchakevich and Ressa Bliss. Celebrated by Fr. Ivan Petrouchtchak.

Verstlyar, Sofiya baptized and chrismated on November 8, 2008, in St. Andrew U O Memorial Church, So. Bound Brook, NJ child of Roman Verstlyar and Yaroslava Konovka. Sponsors: Ruslan Nalyvayko and Viktoriya Makartychan. Celebrated by Fr. Yuriy Siwko.

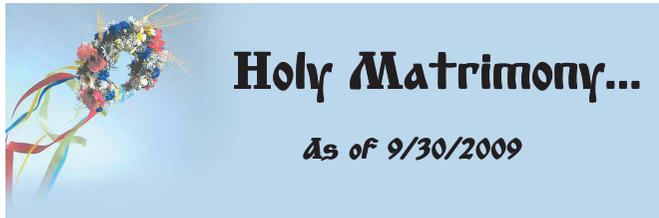
Zhugayevych, Nicole Anasasia baptized and chrismated on August 28, 2009, in St. Vladimir Church, Philadelphia, PA child of Andriy Zhugayevych and Liliia (Elena) Vederkikova. Sponsors: Taras zhugayevich and Olena Dulgerova. Celebrated by Fr. Frank Estocin.

Holy Matrimony...

As of 9/30/2009

Michael Andreula and **Kristie Andrijenko** in St. Mary Protectress Parish, Rochester, NY, on September 6, 2009, witnessed by Michael Petesic and Lorissa Andrijenko Celebrant: Fr. Igor Krekhovetsky

Holy Matrimony...

As of 9/30/2009

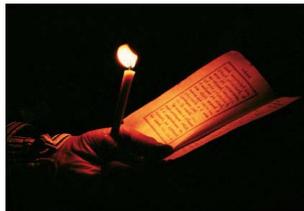
George Cooley and **Olenka Nowytski** in St. Katherine Parish, Arden Hills, MN, on July 18, 2009, witnessed by Natalie Nowytski and Oleg Cooley. Celebrant: Fr. Petro Siwko

Marcus Orest Filipovich and **Jessica Nadine Smith** in St. Michael/St. George Parish, Minneapolis, MN, on September 5, 2009, witnessed by Virgil Williams and Myra F. Williams. Celebrant: Fr. Evhen Kumka

Joshua D. Hillard and **Irene B. Lyubuska** in Sts. Peter & Paul Parish, Youngstown, OH, on September 5, 2009, witnessed by Ann Klein and Bohdan Lyubuska. Celebrant: Fr. John Harvey

Sweeny Padilla and **Galina Victorovna Vyazova** in St. Volodymyr Parish, New York City, NY, on September 8, 2007, witnessed by Marcy Gootay and Mark Romero. Celebrant: Fr. John Lyszyk

Timothy Thomas Price and **Tetianna Marie Ruggles** in St. Nicholas Parish, Lakewood, OH, on September 26, 2009, witnessed by Bryant Bonano and Teresa Ahmie. Celebrant: Fr. Dennis Kristof

Asleep in the Lord...

As of 9/30/2009

Bereznycky, Maria of Millville, NJ on July 6, 2009, at age of 103 years, officiating clergy Fr. Anatoliy Dokhvat of Sts Peter & Paul Parish, Millville, NJ.

Bondarenko, Galina of Philadelphia, PA on August 27, 2009, at age of 86 years, officiating clergy Fr. Frank Estocin of St. Vladimir Parish, Philadelphia, PA.

Borovitcky, Peter of Youngstown, OH on September 9, 2009, at age of 86 years, officiating clergy Fr. John Harvey of Sts. Peter & Paul Parish, Youngstown, OH.

Boychuk, John of Trenton, NJ on August 15, 2009, at age of 88 years, officiating clergy Fr. Petro Levko of Holy Trinity Parish, Trenton, NJ.

Dowbenko, Rostyslaw of Lyndora, PA on August 2, 2009, at age of 82 years, officiating clergy Fr. Paisius McGrath, Fr. William Diakiw, Fr. Steve Repa of Sts. Peter & Paul Parish, Lyndora, PA.

Dunski, Joseph of Allentown, PA on August 16, 2009, at age of 80 years, officiating clergy Fr. Myron Oryhon of Protection of the Holy Theotokos Parish, Allentown, PA.

Hoba, Julia of Rochester, NY on July 18, 2009, at age of 80 years, officiating clergy Fr. Igor Krekhovetsky of St. Mary Parish, Rochester, NY.

Kuchta, Nestor of Los Angeles, CA on August 31, 2009, at age of 88 years, officiating clergy Fr. Vasyl Shtelen of St. Andrew Parish, Los Angeles, CA.

Kulyk, Antonina of Minneapolis, MN on August 22, 2009, at age of 100 years, officiating clergy Fr. Evhen Kumka of St. Michael & St. George Parish, Minneapolis, MN.

Lingard, Helen Dorosh of Rochester, NY on May 30, 2009, at age of 77 years, officiating clergy Fr. Igor Krekhovetsky of St. Mary Parish, Rochester, NY.

The Junior UOL is turning 50!

We will be celebrating the Golden Anniversary of the Junior UOL Convention at the UOL Convention in Philadelphia in 2011!

To begin our preparations we are looking for the addresses of all Junior Executive Board Members. Please e-mail addresses and phone numbers to nsufler@aol.com

Save the date - July 27-31, 2011

Meaden, Mary of Parma, OH on September 3, 2009, at age of 87 years, officiating clergy Fr. John Nakonachny & Fr. Michael Hontaruk of St. Vladimir Cathedral Parish, Parma, OH.

Nowosiwsky, Dr. Taras of Philadelphia, PA on August 22, 2009, at age of 78 years, officiating clergy Fr. Frank Estocin of St. Vladimir Parish, Philadelphia, PA.

Osadcuk, Mary of Parma, OH on September 7, 2009, at age of 91 years, officiating clergy Fr. John Nakonachny & Fr. Michael Hontaruk of St. Vladimir Cathedral Parish, Parma, OH.

Pusch, Catherine of Youngstown, OH on September 20, 2009, at age of 93 years, officiating clergy Fr. John Harvey of Sts. Peter & Paul Parish, Youngstown, OH.

Semczuk, Olga of Troy, NY on August 28, 2009, at age of 85 years, officiating clergy Fr. Paul Szewczuk of St. Nicholas Parish, Troy, NY.

Seniuk, Alexander of Philadelphia, PA on September 7, 2009, at age of 95 years, officiating clergy Fr. Frank Estocin of St. Vladimir Parish, Philadelphia, PA.

Shepel, Maria of Rochester, NY on August 14, 2009, at age of 93 years, officiating clergy Fr. Igor Krekhovetsky of St. Mary Parish, Rochester, NY.

Szowkowyj, Katerina of Minneapolis, MN on August 23, 2009, at age of 89 years, officiating clergy Fr. Evhen Kumka of St. Michael/St. George Parish, Minneapolis, MN.

Sztanko, Vera of Rochester, NY on August 15, 2009, at age of 85 years, officiating clergy Fr. Igor Krekhovetsky of St. Mary Parish, Rochester, NY.

Tereschenko, Sofia of Parma, OH on September 21, 2009, at age of 95 years, officiating clergy Fr. John Nakonachny & Fr. Michael Hontaruk of St. Vladimir Parish, Parma, OH.

Trach, Helen of Monessen, PA on July 26, 2009, at age of 88 years, officiating clergy Fr. Roman Yatskiv of St. Nicholas Parish, Monessen, PA.

(Закінчення із ст. 2)

ЯК ПРИВЧАТИ ДІТЕЙ ДО ПРАВОСЛАВНОЇ МОЛИТВИ?

дітей, так і дорослих брати участь у моліннях відповідною поведінкою, себто знаменуванням хрестом, схиленням голови перед хрестом, цілуванням ікон, і т.д. Навіть така проста річ, як ставання навколішки чи просто стояння мають відповідне значення у контексті даної літургійної відправи.

Роздумуючи над молінням дітей, нам треба визначити, як вони можуть навчитися основних принципів віри з їх фізичного оточення в церкві. Наприклад, хрестильниця, амвон та іконостас повинні бути відповідної величини і стояти так, щоб вони притягали зір. Ці речі тоді можуть промовляти про значення Святих Таїнств Хрещення, Евхаристії, та Святого Письма. Кольори священничих риз та ризи у храмі, що міняються відповідно до пори року, навчають дітей про те, що ми живемо у ритмі літургійного року. Церковні хоругви можуть також успішно пояснювати їх значення.

Діти можуть відігравати провідну роль в богослужбових відправах. Одним з найкращих прикладів являється дитячий спів. Але його не треба обмежувати до дитячого хору котроїсь із місцевих парафій. Класами недільної школи або дитячому хорові можна доручити співати один з антифонів, тропар та причасний. Діти

довше пам'ятатимуть слова співів, аніж слова читаних молитов. Старші учні шкільно цілковито здібні читати молитву перед Причастям (нехай вірні за ними повторюють), допомагати дякові читати стихи поміж "Алилуя", і т.д.

Дозвольмо дітям внести у богослужбові обряди нове значення. Заохочуйте декількох дітей і допоможіть їм приготувати церковний храм до Богослужень. Старші діти часто вже добре читають уголос. Піднесіть дар Святого Духа тих, що здібні це робити, призначивши їх читцями.

Хресні ходи (процесії) з іконами та свічками дають чудову нагоду до участі дітей у них. Нехай вони разом поклоняться іконам, запалють свічки і т.д.

Зміни пір року можна відзначити не лише зміною церковних риз. Заохочуйте дітей брати участь у літургійній зміні пір року. Наприклад, на вечірні Прощення заохочуйте дітей бути учасниками. На свято Богоявлення діти можуть стояти навкруги посудини з водою під час її освячення. На Великдень молодь може тримати великодні кошики, а на свято Преображення — роздавати освячені яблука та інші овочі. Вживання природних символів простими способами набирає великого значення як для дітей, так і для дорослих. Тут подано лише декілька прикладів. Ви, напевно, можете придумати далеко більше їх...

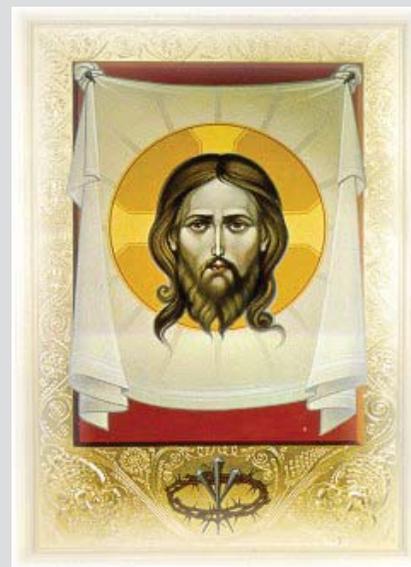
Так, діти потребуватимуть до цього всього відповідної підготовки, більш докладної, ніж дорослі, але зате вони розвиватимуть свої провідничі здібності на своєму власному рівні і зростатимуть у розумінні православного Богопоклоніння, яке так формує нашу віру.

Please remember in your prayers...

Просимо згадати у Ваших молитвах...

НОВЕМБЕР-ЛИСТОПАД

1st 1957 -	PROTOPRIEST VLADIMIR KASKIW
19th 1963 -	REV. JOHN JAROSHANSKYJ
12th 1966 -	REV. ALEXANDER BUTKIW
24th 1966 -	ARCHBISHOP IHOR (HUBA)
2nd 1958 -	MITRED PRIEST MYCHAJLO ZAPARYNIUK
25th 1968 -	REV. TEREITY SHYMANIV
16th 1974 -	PROTOPRESBYTER LEONTIY FOROSTIWSKYJ
21st 1975 -	REV. JOSEPH MIHALY
3rd 1976 -	PROTOPRESBYTER OMELAN MYCYK SR.
5th 1976 -	PROTOPRIEST JOHN SHNURER
9th 1978 -	PROTOPRIEST THEODOZY DIATELOWY CZ
9th 1979 -	PROTOPRIEST STACHY SCHADYNSKY
13th 1980 -	PROTOPRESBYTER JOSEPH ZELECHIVSKYJ
9th 1983 -	PROTOPRIEST NICHOLAS ANTOCHY
13th 1983 -	REV. PETER PETRUSH
2nd 1985 -	PROTOPRESBYTER FEDOT SHPACHENKO
29th 1996 -	V. REV. LONGHIN SHEMETYLO

**Вічна пам'ять!
Memory Eternal!**

Parish

FOCUS

Holy
Archangel Michael Parish
Hammond, IN

Our Cover...

Pastor - Fr. Raymond Sundland

St. Michael's was organized and chartered in 1937 by Bishop Bohdan of New York. It was the first Ukrainian Orthodox Church chartered in Indiana, by a group of God loving Ukrainian people who migrated from Europe to the Calumet Region. They felt a strong desire and need to organize a church of their Orthodox faith.

In 1938 two portable school buildings were purchased from City of Hammond and moved to the present location of 170th Place and Columbia Avenue. The two buildings were joined together and reconstructed with donated labor to take the form of a church. The rectory home was built next to the church in 1946.

In 1955, the parish purchased 19 lots of adjoining property for the future site of a parish hall. In 1957 the construction began on the hall. St. Michael's Hall was dedicated by His Eminence Metropolitan John in 1958.

Work began in 1973 on the construction of the new church. On June 29th 1975, the Consecration of the new St. Michael Ukrainian Orthodox Church took place. The new church had been a life long dream of Very Rev. Fr. Paul Darmoc, who was pastor for 34 years.

Through the untiring efforts of the Sisterhood, Social Games, Varenyky Workers, U.O.L. members, parishioners and friends, the inside of the church was completed with Iconostas, stained glass windows, and mosaics inside and out.

Clergy that have served our parish family for over seven decades: Rev. Fr. Peter Zurawetsky, Rev. Fr. Constantine Sozansky, Rev. Fr. Nicholas Urbanovich, Rev. Fr. Steve Maliniak, Protospesbyter William Diakiw, Very Rev. Fr. Paul Darmoc, His Eminence Archbishop Antony (Fr. John Scharba) Rev. Mitred Protospriest Eugene Meschisen, Hiermonk Philip, Fr. Paul Martin (served as interim) and Rev. Fr. Taras Maximtsiv.

In July of 2008, we welcomed Rev. Mitred Protospriest Raymond Sundland and Pani Matka Dorothy to our parish family. With their dedication to the faith and to this parish, we will keep striving to become better Christians.

We welcome all our faithful to visit and celebrate Divine Liturgy on Sunday's at 9:30 am and also on Holy Days. Following Liturgy on Sunday's, we welcome all to join us for coffee and fellowship. For more information, please visit our new website at: www.saintmichaeluoc.org

Our parish is small, but we are strong in our faith. Our Orthodox faith is one of divine beauty, in which the worshippers find tranquility in prayers to God, solace in the ritual and inspiration in the music that is a vital part of the services. This tradition, tranquility, solace, inspiration, and faith, were the pillars that the founders of St. Michael's wanted for their church. Our people set fourth to build and build they did, leaving us with a heritage to be long remembered and treasured.

HAVE YOU MADE YOUR
UOW PRESS FUND
CONTRIBUTION?

ЧИ ВИ ВЖЕ ЗЛОЖИЛИ
СВОЮ ПОЖЕРТВУ
НА ПРЕСОВИЙ ФОНД

Ім'я/Name _____

Адреса/ Address _____

Пожертва/Donation _____

*Дякуємо за Вашу підтримку!
Thank You
for Your Continuing Support!*

UOW
PO Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

Українське Православне Слово
Ukrainian Orthodox Word

P. O. Box 495
South Bound Brook, NJ 08880

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE USA
OFFICE OF PUBLIC RELATIONS

CALENDAR OF EVENTS

Get involved in the life of your Church!

The success of all Church sponsored events depends upon your participation!

Annual Readers and Subdeacons Conference

6-8 November, 2009
St. Sophia Theological Seminary
South Bound Brook, NJ

100th Parish Anniversary

8 November, 2009
Anniversary Banquet - 14 November, 2009
St. Demetrius Cathedral
Carteret, NJ

Metropolitan Council Meeting

12-14 November, 2009
Metropolia Center
South Bound Brook, NJ

Winter Mission Trip to Znamianka Orphanage

26 December, 2009-3 January, 2010
Sponsored by the Consistory Offices of Youth and
Young Adult Ministry and Christian Charity

Young Adult "Ski Weekend"

8-10 January, 2010
Sponsored by UOL
Pocono Lake, PA

UOL Lenten Retreat

12-14 March, 2010
All Saints Camp
Emlenton, PA

UOL Lenten Retreat

20 March, 2010
St. Francis Retreat House
Bethlehem, PA

St. Thomas Sunday Pilgrimage

10-11 April, 2010
Metropolia Center
South Bound Brook, NJ

Young Adults Memorial Day

28-31 May, 2010
All Saints Camp
Emlenton, PA

Jr/Sr Ukrainian Orthodox League Conventions

28 July - 1 August, 2010
Hosted by
Holy Ascension UOL Chapters - Maplewood, NJ